

Молодіжний Вісник

Громадська газета №30(55) листопад 2009 р.
Державного професійно-технічного навчального закладу
"Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище"

ПРИМХИ ОСЕНІ

"Унылая пора, очей очарованье
Приятна мне твоя прощальная краса..."
(А.С. Пушкин).

Краще за класика і казати годі. Пожовкле листя. Перші паморозки. Як хочеться пройтися вузькими парковими доріжками, набрати в долоні золотавого листя і жбурнути його у височину, спостерігаючи, як воно танцює у повітрі, а потім дуже повільно спускається на землю, вкриваючи її різнобарвним килимом.

До такої осені ми вже звикли... Не звикли ми лише до несподіванок, які принесла нам осінь цього року. Люди не гуляють містом, не насолоджуються осіннім пейзажем, не дихають вільно свіжим повітрям. Замість посмішок - білі марлеві пов'язки, в очах - осторога. Довгі черги в аптеках. І плітки, чутки, передбачення... Це ознаки сьогодення. Кожен день - боротьба медиків за життя хворих людей. Ми звикли читати про героїчні вчинки людей в посібниках історії. Громадянська війна, партизанський рух... Коли гинуть люди під час військових дій - це якимось зрозуміло, а коли у мирний час обірвалися сотні життів - це жахливо, неймовірно, непередбачено.

Лікарі, медсестри - ті самі герої, які давали клятву Гіппократа, знаходяться зараз на передовій.

А що залишається нам - пересічним громадянам? Основне - не впадати у паніку, не сіяти плітки серед знайомих і друзів, підвищувати імунітет, споживаючи більше вітамінів і більше гуляти, більше позитивного ставлення до життя. Милуйтеся навколишніми красотами рідної Вінниччини, бережіть і цінують своє життя і життя близьких людей, і будьте здорові!

Данилюк Вікторія, гр. №12

КРАСА ЛЮДИНИ

Думаю, що багато кому приємно дивитися на симпатичне дівоче обличчя, на милу дитинку, на елегантну гарну жінку. Ми милуємося красою вими людьми. Антуан Екзюпері у своїй знаменитій казці "Маленький принц" сказав: "Найголованіше - те, чого очима не побачиш".

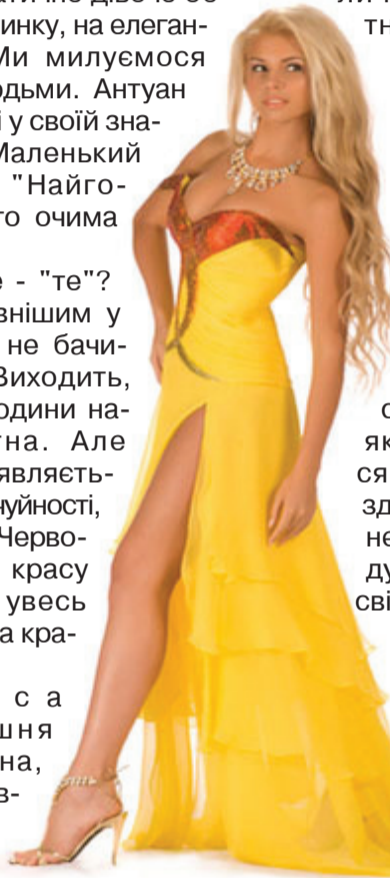
Що це - "те"? найголовнішим у чого ми не бачимо? Душу? Виходить, краса людини на першому плані непомітна. Але вона виявляється в лосерді, чуйності, з казки "Червоносаме за красу лєні на увєсь вона була красива?"

Краса внутрішня непомітна, вона виявляється в усіх вчинках людини, - у її душі. Це гармонія із самим собою та навколишнім світом. Вона руйнує стіну нерозуміння, зла, ненависті. Вона зігріває всіх, хто знаходиться поруч з людиною, яка її випромінює. Чи знає хто-небудь, звідкіля береться ця душевна краса? І звідкіля береться душевне каліцтво? Мені здається, що все це дано понад силу. Шкода тільки, що людей, красивих щирою красою, так мало. Напевно, той, хто не оцінить цю красу, не оцінить уже нічого в людині, навіть привабливу зовнішність...

І я впевнена, що щира душевна краса - це та сама краса, що врятує світ.

Учениця гр. № 14 "Міс училища 2009" Петлінська Вікторія

Міс Україна Всесвіт-2009
Христина Коц-Готліб

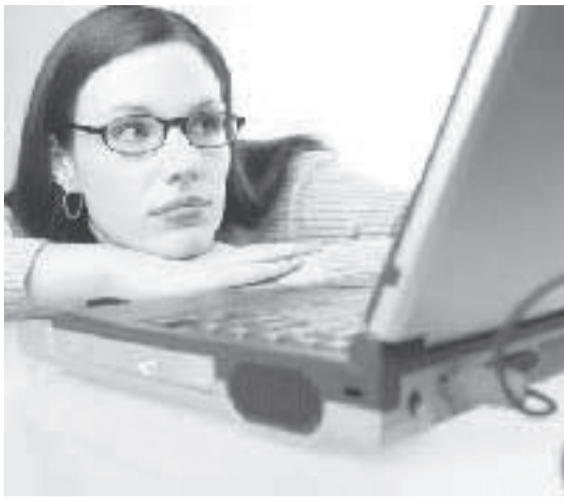

БУДНІ ТА ПЕРЕМОГИ 2009 РОКУ!

- **Срібна медаль** у конкурсі інноваційних розробок Дванадцятої міжнародної виставки навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні 2009";
- **Почесний диплом** "За особистий внесок у розвиток інновацій" (директор ДПТНЗ "ВМВПУ" О.Д. Дмитрик);
- **Почесна грамота** "За проявлений професіоналізм" у II етапі Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності професія "Кухар" (Громович Марина, гр. № 8);
- **I місце** серед команд ПТНЗ області з баскетболу (юнаки);
- **Свято обдарованої молоді** "Зоряний шлях", премійовані та нагороджені почесними грамотами 150 учнів училища;
- **III місце** за програмою Спартакіади ПТНЗ області з міні-футболу (юнацька збірна);
- **Диплом I ступеня** за перемогу в обласній виставці-конкурсі флористичного дизайну (Загон Ок-

сана);
- **Диплом за перемогу** в обласній виставці-конкурсі флористичного дизайну, номінація "Креативна ідея" (Калінушка Марина);
- **Диплом за II місце** в обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльної творчості учнів ПТНЗ «Подільські зорі» - вокальний ансамбль «ВМВПУ» (худ.керівник О.Чорна);
- **Диплом за III місце** в обласному фестивалі-огляді художньої самодіяльної творчості учнів ПТНЗ «Подільські зорі» - дует Петлінська В., Кучерук М. (худ.керівник тичного дизайну, номінація "Креативна ідея" (Калінушка Марина);
- **I місце з міні-футболу** за програмою Спартакіади ПТНЗ області;
- **Отриманий Грант** у сумі 30 000 гривень в рамках реалізації самбля «ВМВПУ» (худ.керівник інформаційних телекомунікацій та інноваційних технологій в закладі освіти області 2006-2010.

ВИБІР ПРОФЕСІЇ - ЦЕ СЕРЬОЗНО

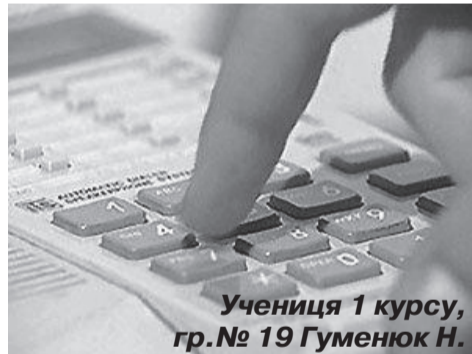
потім я жалкувати не буду. Я, як і більшість моїх однокласників, не уявляла свого майбутнього без вищої освіти. Але розуміла, щоб бути висококваліфікованим спеціалістом, треба знати всі ази своєї професії. Тому свій професійний шлях я починаю з робітничої професії.

І ось я навчаюсь на першому курсі в групі № 19 за професією "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець". У мене з'явилися нові друзі, одногрупники, наставники - класний керівник Бе-

режок Світлана Михайлівна, майстер в/н Коваль Інна Андріївна. Мені цікаво вчитись, цікаво на уроках та заняттях виробничого навчання. Кожен мій день насичений різними конкурсами, змаганнями. Разом ми вчимося перемагати і радіти за перемоги інших.

Я прагну виробити в собі професійно важливі якості - зосередженість, наполегливість, терпіння, посидючість, ретельність, уважність, охайність. Зрозуміла, що успіх моєї професії залежить від навиків роботи зі знаковою інформацією, точності сприйняття, вміння концентрувати увагу. Стараюсь добре вивчати всі шкільні та спеціальні предмети, необхідні для оволодіння професією.

Так, навчатись на першому курсі нелегко, але це перша сходинка до професії. Тож хочеться вірити, що той, хто вирішив присвятити себе саме одній професії, буде наполегливим і обов'язково досягне успіхів у своєї діяльності

Учениця 1 курсу,
гр. № 19 Гуменюк Н.

Важким і насиченим виявився 2009 рік для мене і моїх друзів. Як нас тільки не називали: спочатку дев'ятикласниками, згодом - вступниками, а тепер, на решті - учнями ДПТНЗ "Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища". Зізнаюсь чесно: останнє мені подобається найбільше. Тепер, коли кожен знайшов та зайняв своє місце, можна оглянутись назад і заглянути вперед.

Пригадую школу, коли в голову лізли думки: "Як я боюсь покидати школу", "Страшно, але варто починати щось робити", "Куди піти вчитись, яку професію обрати, адже у світі їх більше 40 тисяч?"

Дуже часто чула від своїх друзів однокласників: "Юрист - це класно, працюєш на фірмі і отримуєш гроші". Або: "Банкір - без роботи не будеш. Он банки, як гриби, ростуть". Я розуміла, що до вибору професії треба ставитись серйозно. Не варто ганятися за модою, а варто об'єктивно оцінити себе, свої навички, вміння. З'ясувати, чи справді ти хочеш і зможеш займатися цією справою протягом довгих років, адже обрана професія формуватиме і стиль твого життя.

Я прислухалась до порад своїх батьків та двоюрідної сестри (вона колись працювала в училищі), але вибір був за мною. Думаю, що

РОБІТНИЧА ПРОФЕСІЯ - МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО?

Рано чи пізно кожна дівчина й кожний юнак повинні вирішити для себе найважливіше питання: яку професію вибрати?

Правильний вибір конкретної професії для кожного надзвичайно важливий, бо ж більшу частину дня ми проводимо, виконуючи свої професійні обов'язки. І якщо справа, якій ви присвятите своє життя, залишить вас байдужим і не стане винагородою за вашу працю, ви приречені на довічну нудьгу, сум і духовну порожнечу.

Зараз Україна переживає фінансову й економічну кризу. Явища боротьби з кризовими явищами в економіці особливо актуальне для нашої країни. Маючи значний спад у промисловості - як в основній бюджетоутворюючій галузі, країна зіштовхнулася і з іншою проблемою - існує значний дефіцит спеціалістів робітничих професій. А сучасний ринок праці висуває все більш високі вимоги до якості робочої сили, тому дедалі більшого значення набуває розвиток професійного навчання робітничим професіям.

Кваліфікована робітнича професія - запорука конкурентоспроможності. І тільки завдяки професійному навчанню можна підвищити свою конкурентоспроможність на ринку праці, знайти роботу відповідно до своїх здібностей і навичок, та мати зарібок, який забезпечить впевненість у завтрашньому дні. Лише при такому розкладі людина зможе відчувати себе щасливою.

На мій погляд, щастя кожної людини - знайти себе в труді.

І тут на думку спадають рядки з вірша Т. Шевченка "Минають дні, минають ночі..."

Не дай спати ходячому,

**Серцем замирати
І гнилою колодою
По світу валятись.
А дай жити, серцем жити
І людей любити...**

Як бачимо, поет виразив у цих рядках велику любов народу до праці. Коли людина не працюватиме, вона буде зайвою у суспільстві. Поет закликає любити труд.

Людина в труді стає кращою, сильнішою. Тільки в праці розкривається її душевна і зовнішня краса,

Головне щастя - це натхненна праця багатьох людей нашої країни, в тому числі, і праця секретаря.

Я встигла зробити ще зовсім мало. Адже я тільки навчаюсь професії. Життя попереду. Людина повинна пройти свій шлях прекрасно, залишивши по собі добру пам'ять.

Зрозуміло одне: недостатньо продумане рішення питання зменшує ваші шанси на щастя й самореалізацію. Тому вже зараз якомога уважніше придивіться до себе. Що ви за людина в реальності? Які ваші цілі? Що для вас святе? У що ви вірите? До чого ви прагнете? Ви самі керуєте своїм життям чи хтось інший? Ви відповідаєте за свої вчинки? Ви довіряєте власним почуттям? Чи здатні ви чесно й відкрито подивитися на своє життя, якщо знадобиться раптом у ньому щось змінити? Чи існує щось або хтось, що заважає вам стати таким, яким вам хотілося б бути? Ось ті питання, на які треба відповісти, якщо хочемо прожити насичене, цікаве й відповідальне життя.

Андрух Інна. група №17.

ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

Проблемою українського ринку праці є надмірна трудова міграція (за різними оцінками від 2 до 7 млн. осіб). Близько 80% трудових мігрантів працюють за кордоном нелегально, хоча із 17 країнами світу Україна підписала двосторонні міждержавні угоди щодо працевлаштування мігрантів, а з 11 ведуться переговори.

За даними статистичних опитувань, наші мігранти мають досить високий освітній рівень. 75% з них мають вищу чи незакінчену вищу освіту. Той факт, що за кордоном респонденти працюють як правило не за фахом, не є фактором, що стримує міграцію. Тобто, досить кваліфіковані фахівці з різних сфер, освічені люди, на підготовку яких витрачені значні, переважно державні кошти, не можуть реалізуватись у власній країні, а отже і кошти витрачені на їх підготовку залишаються невідпрацьованими державі.

Основною причиною, яка спонукає молоду людину шукати іншу роботу є низький рівень оплати праці та неповна зайнятість. До того ж молодь, виїжджаючи за кордон або до інших

регіонів у пошуках тимчасового заробітку, має більше шансів та причин й можливостей залишитись на постійне місце проживання. Тобто, так би мовити, складає групу ризику, яка не повертається на Батьківщину. Отже, вилучає назавжди себе, як працівника та своїх майбутніх дітей, як осіб, що оновлюють трудові ресурси.

Отже, серед основних причин трудової міграції населення України, можна виділити наступні:

1. Високий рівень безробіття.
2. Низький рівень заробітної плати.
3. Непотрібність фаху на батьківщині.
4. Зникнення деяких галузей виробництва або значне їх скорочення.

5. Економічна нерозвиненість окремих регіонів або неповна їх переорієнтація на ринкову економіку (це стосується особливо Західної України, де майже відсутні великі промислові підприємства, а статус "загальносоюзного курорту" цей регіон втратив, через що було вивільнено значну частину трудових ресурсів, яка переміщується у Східну Україну або до сусідніх держав).

Високий рівень безробіття в країні зумовле-

ний більше об'єктивними причинами, тобто тими економічними законами, на дію яких людина майже не може впливати. Здобуття незалежності, перехід від планової економіки до ринкової, швидкість темпів проходження країною шляху розвитку від адміністративно-командної системи до демократії, спад економіки, застарілість основних фондів, шалений темп науково-технічного прогресу, економічні реформи і т.д.

Членами гуртка "Економіст" було проведено опитування учнівського колективу нашого училища. На запитання "Чи вважаєш ти, що виїзд за кордон на роботу є єдиним способом покращити своє матеріальне становище", ми одержали відповідь:

Так - 42%,
Ні - 34%,
Не знаю - 24%.

Аналіз результатів опитування дає змогу зробити наступний висновок: Україна втрачає свої трудові ресурси, занепадають села, руйнуються сім'ї, залишаються без догляду діти.

Підготовка фахівців сучасного ринку праці

Щорічно структурний підрозділ навчально-тренувальна фірма (НТФ) "Перлина Поділля" готує учнів з професії "Агент з постачання" та спеціальності "Комерційна діяльність". Частина випускників з даного напрямку працевлаштовуються менеджерами, агентами з постачання, агентами зі збуту, комі-

рниками та інше. Серед них значна частина розпочинає свою трудову діяльність продавцями-консультантами, продавцями продовольчих товарів, касирами у магазинах та супермаркетах "Сільпо", "Фуршет", "Корона" та інших, де демонструють свою наполегливість, компетентність, здобуту у рідних стінах ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище".

Досліджуючи ринок праці, актуальним рішенням було, на базі училища при НТФ "Перлина Поділля", створити магазин-майстерню "Перлінка", де учні можуть удосконалити інтегровану професію "Агент з постачання". Продавець продовольчих товарів.

Для організації навчання з даного напрямку було закуплено сучасні

технічні засоби (електронні ваги, фіскальні апарати, принтери для друкування штрих-кодів, штих-сканери та ін.), які відповідають державному стандарту професії "Продавець продовольчих товарів". Але, наявність техніки - це ще не показник її повноцінного функціонування. Програмне забезпечення, яке передбачає використання усіх технічних засобів, було встановлено майстром виробничого навчання Московським Борисом Андрійовичем, що дало змогу використати дану техніку у повному обсязі. Стовідсоткове функціонування електронних вагів потребує кодування товару наявного у магазині-майстерні - є об'ємною, кропіткою роботою, яку виконує учень групи №6 Салецький Ярослав. Спільна робота майстра та учня дала змогу використувати у комплексі технічні засо-

би, що є невід'ємною частиною організації робочого місця продавця продовольчих товарів.

Важливим етапом у створенні магазину-майстерні є стелажі для розміщення продовольчих товарів в асортименті. Їх оформлення - це не легке завдання, адже весь асортимент повинен бути розташованим згідно класифікації продовольчих товарів. Знанням з даного розділу учні отримали завдяки вивченому предмету "Товарознавство продовольчих товарів", під час позаурочної роботи учні та викладачі формують необхідний асортимент товару (муляжі) для діяльності магазину-майстерні "Перлінка".

Отже, у нас цікаво

Петрова В.О., Синявська О.П.

МОЛОДЬ ТА СЬОГОДЕННЯ

Життя проходить так швидко, що ми ледь за ним встигаємо, але мусимо йти з ним нога в ногу. Воно приносить щось таке, що так важко зрозуміти, прийняти. Життя диктує нам свої правила, розставляє всі крапки над "і", змушує нас виділяти ті пріоритети, завдання, яких ми намагаємось дотримуватися не лише на рівні держави, а і на особистісному рівні. Одним з важливих завдань на сьогоднішній день повинна стати наша молодь, її розвиток та виховання. Але, як не прикро це визнавати, молоді люди можуть розраховувати лише на себе, адже чомусь так мало уваги їм приділяють їхні родини та наша держава, які мали б робити все можливе аби їх підтримати. Всі вирішують свої власні проблеми.

Кажуть, навчальний заклад - це друга домівка. Якщо вдома не знайти бажаного розуміння та підтримки, то тут допоможуть. Та не завжди це так. Тоді єдиним "другом" стає вулиця. Вулиця, яка виховує, навчає, знайомить із життям. Вулиця - це спілкування, якого бракує чи то в родині, чи то в шкільних стінах. Тут з'являються нові друзі, нові вподобання, тут формуються смаки. Ось так і з'являються групки молодих людей, які носять екстравагантний одяг та зачіски, наслідують незрозумілі нам ідеали, їх легко помітити у товпі. Та й схоже, що вони навмисно намагаються виділитися із сірої маси людей, звернути на себе увагу. Та чи добре це? Таких груп стає все більше. Гадаю, варто замислитись, чому це явище має місце. Можливо, ми частково винні в цьому. І вина наша називається байдужі-

стю. Згадаймо попередні роки. Не пам'ятаю, щоб подібне явище мало місце. Ми лише чули про це краєм вуха. Та все це стосувалось не нашої країни, а країн Заходу та Європи. Але сьогодні все більше й більше підлітків приєднуються до цих новомодних груп, тут, у нас на Україні. Але якщо для одних - це пошук себе, спосіб самовираження, то інші стають "Готами" чи "Ему", чи ще кимось, тому що це ніби популярно. Так, вони мають свій стиль, свої ідеали, яких дотримуються. Та чи добре це, перш за все, для самих дітей? Ось питання, яке потребує відповіді. Чи слід нам гостро реагувати на появу цих груп, а ще більше на те, що велика кількість наших дітей вступають до їх лав, можливо, до кінця і не осмисливши, чи потрібно їм це. Як би там не було, але ми повинні раз і назавжди зрозуміти, що виховання молоді і є нашим першочерговим завданням. Ми повинні знати чим насправді живуть наш діти, що змушує їх підтримувати тих, до кого ми ставимось з підозрою. Саме ми маємо знайомити дітей з життям, з його проблемами, з його радоща, але в жодному разі не вулиця.

Кажуть, нове - це забуте старе. Але не все "старе" варто забувати, як і не все "нове" наслідувати. Та з іншого боку, появу чогось нового завжди розцінюють як крок вперед. Можливо, щоб уникнути проблем в майбутньому, нам слід разом з дітьми знайомитись з цим новим та допомагати зрозуміти, чи дійсно це є те, чого їм бракувало і що слід наслідувати.

Викладач Колісник Н. О.

"МОЄ УЧИЛИЩЕ"

Училище рідне, моє незабутнє!

І досі так гріє тепло твоїх стін. Ти прокладаєш шляхи у майбутнє!

Тобі мій доземний уклін!

Закінчивши Вінницьку ЗОШ № 23, я вступила до Вищого професійного училища № 4 (так воно називалося на тодішній час), яке назавжди закарбувався у моїй пам'яті теплом, ласкою, любов'ю та плідною працею тих швидкоплинних веселих трьох років навчання в ньому. Тепер я оператор поштового зв'язку на відділенні зв'язку № 21 у місті Вінниця. Час летить, все змінюється, а я й досі не можу забути ніби батьківських, світлих очей тих людей, котрі працюють в училищі, материнської любові класного керівника Даценко Анжели Володимирівни, неохитного захисту й опіки директора-батька Дмитрика Олександра Дмитровича, одним словом - мого, тепер назавжди рідного училища...

Жодного разу я не пошкодувала, що обрала дорогу саме до цього навчального закладу. Тут знайшла нових друзів, перше справжнє кохання, здобула потрібну і актуальну нині професію "Оператор поштового зв'язку" і стала кваліфікованим спеціалістом в ній саме завдяки наполегливій, мудрій та самовідданій праці викладацького колективу і свого, не гаснучого ні на мить, бажання вчитися. Того бажання, що повсякчас підкріплювалося захоплюючими, змістовними уроками, веселими і дотепними заходами, доречними невимушеними порадами та підтримкою, й, звісно,

неабияк стимулюючою стипендією і завжди свіжими, духмяними училищними пиріжками!

Життя і навчання в училищі були і лишаться дивовижно цікавими і незабутніми. А мить вручення диплому буде жити яскравим, троху тужливим спогадом у душі...

Ніколи не пошкодувала, що обрала таку професію. На даний час вимоги до оператора поштового зв'язку значно зросли, сучасний оператор крім поштових правил повинен добре знати економіку, маркетинг, психологію, а уміння працювати на ПК, тому я впевнена, що в училищі ці знання надають в повній мірі.

Сучасне покоління приваблює ця професія тим, що при роботі використовуються цікаві інформаційні технології, наявні робочі місця, що на даний час дуже важливо.

Після нас за училищні парти будуть сідати все нові і нові учні, все з більшою радістю захоплюючись цим навчальним закладом. Проте й ми, випускники, кожного разу повертаючись до рідного порогу, будемо низько вклонятися і тихо радіти, що навчалися саме тут.

Випускниця

групи № 27(1998 р)

Казеко Наталя

ТАЛАНТИ ТВОЇ, РІДНЕ ПОДІЛЛЯ

Поетеса Шаргородщини - Ольга Тимофійшина

У мальовничому селі Покутино, що в Шаргородському районі на Вінниччині 16 липня 1968 року в селянській родині народилася дівчинка, яку назвали Ольгою, бо 24 липня православні християни відзначають свято рівноапостольної княгині Ольги, що була першою християнкою у язичеській Київській Русі. "Ольга" у перекладі з грецького означає "свята".

Про своє ім'я Ольга Тимофійшина ось що пише:

"Була Олею - Ольгою стала чомусь.

"Олючик!" - називав мене мій тато.

Своїм дитячим мріям усміхнулася,

На "Оленятко" відгукувалася радо.

"Ольга Михайлівна!" - шумить юрба шкільна.

Хіба ж давно і я була такою?

Мені в обличчя дивиться весна,

Але колишнім залишилось серце.."

Дитинство пройшло серед розкішної природи, спілкування з якою розвинуло у дівчинки своєрідне образне бачення навколишнього світу, яке виляється пізніше в поезіях.

У 1975 році маленька дівчинка Олюшка пішла до першого класу Покутинської середньої школи, яку закінчила 1985 року. Назавжди в серці залишилися теплі спогади і слова вдячності своїй першій учительці Беях Людмилі Йосипівні.

Вчилася гарно, брала активну участь у шкільних, районних та обласних олімпіадах з української мови та літератури. Захоплювалася поезією, її вірші друкувалися в районній та обласній молодіжних газетах.

З 1985 по 1989 рік навчалася у Вінницькому педагогічному інституті на філологічному факультеті. Брала участь у літературній студії "Червоні вітрила". Там познайомилася з відомими поетами Ніною Гнатюк, Василем Кобцем, Валентиною Сторожук, Анатолієм Бортняком.

Після закінчення інституту працювала в селі Довжок Шаргородського району, а нині учителем української мови та літератури Покутинської ЗОШ I-III ступенів. Веде літературну студію "Намистинка".

П'ятий рік відвідують її учні 6-11 класів. Мета студії - ближче знайомство з літературою, оволодіння азами поетичної майстерності. Літстудійці залюбки роблять спробу у різноманітних літературних жанрах, створюють байки, казки, етюди, невеличкі оповідання. Є діти талановиті, обдаровані, які мають у серці іскринку Божу, і є діти, котрі прагнуть навчитися гарно писати.

Головне, щоб діти любили рідне слово, вивчали мову, прагнули побачити всі барви та відтінки її лексичного багатства, відчуті мелодії рідних звуків.

Тоді вони виростуть справжніми патріотами, а Україна стане багатою державою.

Сама закохана в поезію, Ольга Тимофійшина з любов'ю навчає поетичному слову й правилам віршування своїх вихованців, своїх чарівних "намистиночок". Часто вірші поетеси є окрасою сторінок районної газети "Шаргородщина", там же друкуються і вихованці студії.

Коли заходить мова про сучасну літературну Шаргородщину, прізвисько талановитої вчительки з Покутино називають одним із перших.

Василь Кобець присвятив один із своїх віршів поетесі "Олі Тимофійшиній".

Жителі села вдячні долі за те, що живуть з прекрасною поетесою- Людиною з великої літери.

Рідна мова

**Рідна моя мова - пісня колискова,
А ще материнське молоко цілюще,**

**І щоденний одяг, й святкова обнова ...
Хоч в оселю рідну радо всіх впущу,
Але хай шанують хату й господиню,
Звичай й закони прадідів моїх.
Мова - цвіт калиновий і волошка синя
А красу топтати й виривати гріх.
Рідна моя мова - рушничок весільний,
Усмішка на любім личку малюка.
Це тобі, стражденно-вистражданій,
вільній,**

**Недолюдок-син знову рота затикає.
На ланцюг тебе хоче прив'язати:
"Тут лише ходи. Далі йти не смій".
Ти живеш у серці, як у будні свято,
Шелестом колосся, не сичанням змій.
Рідна моя мова - світло в шибці долі.
Ти моя найвища в світі висота!
Настраждалась вволю. Нажурилась вволю.**

**А тепер в сузір'ї світових мов сядь.
Кожному відміряно шлях земний.
Щастя - якщо рідною мовою твоєю
По тобі вислужить хтось "За упокій ..."**

**Пошукова робота учениці № 41 Олійник
Олени**

Мизуренко Світлана Павлівна

Туман клубочився над Бугом,
Крізь очерет скрадався вечір,
Час мірно ішов за вічним плугом,
Задуму накидав на плечі.
Між айстрами зітхало літо -
До краю добігали його дні,
І осінь визирала діловито,
Готуючи і фарби, і дощі сумні.
На столику кавник і філіжанка,
Бентежний лине аромат,
За днем засунулась фіранка,
І ліхтарів яскрить парад.
Ми мовчимо-нам слів не треба,
Навколо сміх і кпини, й гамір...
У двох на давці просто неба...
Як жав" вечір-чарівний і карий.

***

Вже осінь - на спад.
Вже хукає морозом зима,
Кружляє листопад,
Вже влади у жовтня нема.
Бентежна душа
За птицями рветься в політ,
До сонця і тепла
Шукає собі зореліт,
Бо осінь - на спад.

***

Заховалося місто у вечір.
Лиш зрадливо мигтять ліхтарі.
Зникли десь суєта і колотнеча,
В ніч будинків пливають кораблі.
За вікном хтось зітхає журливо,
Когось спогад болить і пече,
Раптом сміх заіскриться грайливо,
Хвиля часу невпинно тече.
Напівсон огортає дерева,
Обриває листок за листком,
Все летять до глибокого неба
Інь і янь нерозривним клубком.

Спростування

В 29 номері газети «Молодіжний вісник» була допущена помилка - стаття газети «Роль вчителя в житті людини» написала учениця групи № 20 Лиса Оля

МОВА РІДНА, СВІТИ В РІДНІМ ДОМІ!

Для кожної людини рідний дім - це місце, де можна відпочити від турбот, це захист від негод, це відчуття підтримки близьких людей, їхнє тепле, ласкаве слово.

Слово, мова - це те, що нам дає можливість висловити свої почуття, думки. Наша мова - українська, тому що наша земля - Україна. Так вже сталося в історії нашої країни, що внаслідок русифікації, котра тривала кілька століть і в Росії, і в СРСР мова українська поступилася перед мовою російською. Ми всі розуміємо, що жити у себе вдома і говорити мовою сусіда - це неповага до своєї землі, до своєї країни, до її історії, культури. Не буде мови - не буде й народу. Народ, який століттями відстоював свою незалежність і право на існування, не може втратити свою мову. Вона живе в піснях, переказах, легендах, в історії нашої і в сьогоденні. Є мови більш і менш розвинені, є мови, що своїм чарівним звучанням здобули світову славу, та наймиліша і найдорожча для людини її рідна мова. Як просто й разом із тим зворушливо писав про це Тарас Шевченко:

**Ну що б, здавалося, слова...
Слова та голос - більш нічого,
А серце б'ється - ожива,
Як їх почує!..**

Рідна мова найрозуміліша і найближча, бо бринить із ласкавих бабусиних вуст, із дідушевої говірки, із маминої пісні, із батьківського слова, часом суворого, а часом жартівливого. Повинна жити мова, яка стала пісенною в далекі часи Івана Вишенського і Григорія Сковороди, яка пролунала на весь світ піснями "Наталки Полтавки" Івана Котляревського та гостротою Шевченкового вірша. Слово Тараса підхопили справжні сини та дочки українського народу, відшліфували, збагатили та принесли в духовну скарбницю країни. Нам відомі імена Марка Вовчка, Лесі Українки, Івана Франка, Василя Стуса та багатьох інших письменників, які своєю творчістю виборювали право на існування цієї мови. Проїшовши тернистим шляхом випробувань, борючись з русифікацією, українська мова оживає в школах і дитячих садках, на телеекранах, на високому рівні державного спілкування. Плекають, пестять її наші поети і письменники. Черпаючи із народного джерела, вони дарують нам слово наше рідне. Людина, яка забуває рідну мову, втрачає душу.

**Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Тільки камінь має,-**

сказав поет Сидір Воробкевич. Рідна мова повертається в рідну домівку. Відроджуючи українську державність, ми хочемо, щоб наша мова сяяла в сузір'ї інших мов, щоб наша земля квітла в сузір'ї інших країн.

**Мово моя українська -
Батьківська, материнська,
Рідна мені до болю, -
Дужий я з тобою.**

(В.Бичко)

Хай же благословляє нас рідна мова на нові звияги і відкриття, на чесні вчинки.

**Учениця групи №34
Заморська Віка**

ПРОПОНУЮ ДИСКУСІЮ!

Як часто ми чуємо фразу: все навколо змінюється, нічого сталого немає...Чи справді це так? Це добре чи погано?

Звичайно, ми не можемо впливати на закони Всесвіту, а на закони людського суспільства? Чи впливає кожен з нас на формування моральності сучасного суспільства? Можливо, моральні цінності незмінні і передаються з покоління в покоління? Ось, наприклад, як Ви вважаєте: чи існує сьогодні дружба? Кушнерик Альона з 29 групи відповіла на це запитання так:

"Дружба- це велика цінність. Не кожна людина може знайти такий скарб, але кожна людина заслуговує на нього. Антуан де Сент-Екзюпері сказав: "Єдина справжня розкіш-це розкіш людського спілкування." І це дійсно так.. Однією з основних духовних потреб людини є спілкування. Спілкування з тим, кому можна довіряти, хто завжди зрозуміє та підтримає, на кого можна покластися у будь-якій життєвій ситуації. Саме таким і повинен бути справжній друг-щирим, відданим, порядним. Справжнього друга досить важко знайти у нашому великому світі, але ще важче -не втратити.

Кожен із нас в більшій чи меншій мірі егоїст. Та кожен повинен пам'ятати, що дружба-це такі стосунки, які вимагають відданості, а іноді навіть-самопожертви. Не слід плутати справжню дружбу із приятельськими стосунками, тому що приятелів у людини може бути багато, але справжній друг завжди один. Дружба-це тонка і тендітна річ, і, знайшовши у багнюці цей діамант, потрібно докласти максимуму зусиль для того, щоб він не втратив блиску. Так, близькі стосунки вимагають відмови від брехні, фальші, недовіри. Потрібно з обачністю ставитися до потенційних

друзів, але, знайшовши близьку людину, варто докласти зусиль для того, щоб не втратити її. І для цього існує тільки один шлях: щоб мати вірного друга, треба самому бути таким."

" Чи існує сьогодні дружба?-"задумалась над цим питанням Господарчук Анна з 29 групи і вважає так:

"На перший погляд, це дуже просте питання, на яке можна відповісти коротко: так чи ні. Але якщо вдуматись, стає зрозуміло, яка глибока людська мудрість лежить в його основі.

Для того, щоб відповісти на це запитання, потрібно спочатку розібратися, що таке дружба та хто такий друг. Друг, на мій погляд, це та людина, яка завжди знає, що вона тобі потрібна. Навіть хворіти набагато легше, коли ти знаєш, що десь є людина, яка з величезною нетерплячкою чекає на твоє одужання. Вірно сказав Б. Франклш, що брат може не бути другом, але друг завжди брат.

Кожна освічена людина знає, що в основі дружби лежить рівність. Справжня дружба складається із взаємної підтримки, розуміння одне одного.

Я завжди кажу правду в очі другові. І в першу чергу буду відстоювати інтереси друга, ніж свої. А ще я переконана, що справжнє кохання, на жаль, зустрічається дуже рідко, а справжня дружба- ще рідше, тому її треба цінувати й берегти. Хочеться нагадати слова Г.Адамса:"Мати в житті одного друга-вже багато, двох-забагато, трьох-неможливо."

А як вважаєте Ви?

Підготувала Мазуренко Світлана Павлівна

перевагах та недоліках передвиборчих перегонів претендентів у Президенти. Кого ж обрати? Уже зараз про це думає більшість дорослого населення України. "Обіцянка -цяцянка", - так говорить моя бабуся. Наобіцяти можна багато, а ось виконати ...

Напевне, не дуже важливо, хто стане Президентом. Важливіше, якою буде наша країна після виборів. Я хочу бачити свою країну сильною, стабільною, заможною державою.

Я хочу, щоб нас, українців, поважали у Європі, рахувалися з нашою точкою зору. Я хочу продовжити свою освіту у державному навчальному закладі, отримувати стипендію. У подальшому хотілось би бути корисною своїй державі, брати участь у будівництві нового економічного і соціально-стабільного суспільства. А за кого я проголосую - хай залишається таємницею голосування. Я - за щасливе майбутнє України.

Блик Ольга, учениця групи № 40

жаліти себе, дратуватись і гніватись.

Як правило, у стані депресії людина втрачає впевненість у собі, а також інтерес до всього, що відбувається навколо, і не здатна радіти, насолоджуватись чимось. Це той випадок, коли стресовий стан і стан депресії тісно пов'язані між собою.

Якщо людина не здатна сама подолати у собі надмірний стресовий стан, тоді він стає нав'язливим, негативно впливаючи на здоров'я, що, в свою чергу, породжує за принципом замкненого кола відчуття безнадії.

Отже, стрес як адекватна захисна реакція організму на різні обставини є закономірним явищем.

Але якщо стресовий стан у людини триває надто довго і негативно позначається на її поведінці, то це вже тривожний симптом, здатний знищити не лише психічне (ментальне), а й фізичне здоров'я людини. Отож, дуже важливо розпізнати ознаки і симптоми стресу на ранній стадії та вжити ефективних заходів, щоб запобігти небажаним наслідкам для здоров'я і навіть життя людини.

ЗОЛОТА ОСІНЬ

Згасло веселе літо, і осінь стала повноправною господаркою у лісах, полях, на річках. Уранці вже незвично холодно, а вдень ще, наче на згадку про літо, сонечко весело пригріває. Відпочивають після тривалої праці поля. У всьому відчувається прохолодний подих осені.

Сіре небо все частіше відкривають низькі та важкі хмари - сіється дрібний надокучливий дощик .

Наче замислившись, стоїть мовчазний ліс. Деревам ось-ось доведеться скинути своє пишне вбрання, підставивши гілля холодним дощам, хуртовинам. Ось в повітрі кружляє повільно листя з дерев. Старий дуб журливо рипить на галявині, наче замислившись перед тривалим зимовим сном. Як ніжно виглядає золота берізка на тлі синюватих ялинок та зелених сосен! Вона опустила свої віти й журиться, що скоро прийдуть холоди.

Високо в небі роблять прощальне коло запізнілі журавлі. Вони летять у вирій і сумно курличуть, наче ще раз нагадують, що прийшла осінь. Десь у горі над ними перегукнуться і дикі гуси. Холодно вже в рідних краях, ось вони й відлітають туди, де тепло. Тільки горобці літають навкруги та цвірінкають, бо їм нікуди поспішати.

Усе це і є ознакою найпрекраснішої пори року, оспіваної поетами та художниками - золотої осені.

23 група

Яремчук Олена

65-й РІЧНИЦІ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Не можна сказати, що дні в гуртожитку протікають монотонно. За вересень та жовтень Рада гуртожитку провела роботу: "поселення, екскурсії, культпоходи до кінотеатру, учать в проведенні свята ветеранів ВВВ, бесіди, зустрічі, конкурси, виставки, музичні вечори, спортивні змагання та багато іншого. В тому ж числі підготували прекрасну концертну програму та чудовий вечір відпочинку, який відбувся 29 жовтня і був присвячений 65-й річниці визволення України від німецько-фашистських загарбників. В концертній програмі активну участь взяли наші першоккурсники: Гуменюк Наталія гр № 19, Туз Сніжана гр.№17, Хилидизюк Світлана гр.№1, Мазур Юлія гр.№ 8, Лизогуб Світлана гр.№ 16. Вони показали, що Україна має таланти, що талановиті українці у нас не переведуться ніколи, що наша країна найспівучіша і найталановитіша. Це були їх перші виступи на нашій сцені. Можливо, на початку кожної пісні були ледь помітні хвилювання, але вони зникали з кожною ноткою, як тільки зала починала підтримувати наших молодих артистів, і тоді вже гарно та впевнено звучали молоді та сильні голоси. Не обійшлося, звичайно, і без виступу наших "заслужених" артистів: Ситника Роми з гр. № 26, Качур Іванни з гр.№ 3, Савлук Юлії гр.№ 20. Ведучими на цьому вечорі були Бузулуцький Гена з гр.№35 та Іванова Марія гр.№ 1.

А після концерту була дискотека, її так завжди чекають учні! Але, на жаль, у нас, чомусь, чоловіча половина дуже невпевнена в собі. Довго ходили один поза одним, приглядалися, потроху невпевнено приєднувались до тих, хто вже танцює. А коли розтанцювались, то вже й ніколи було танцювати. Що ж ви, хлопці, такі нерішучі та боязкі?! Може, танцювати не вмієте? То наші дівчата вас навчать! Погляньте, які вони у нас гарні, талановиті та справні!

І все ж таки вечір відпочинку вдався на славу!

Ми щиро вдячні директору училища Олександрову Дмитровичу Дмитрику, заступнику директора з виховної роботи Дмитру Івановичу Атаманенку, вихователям Маньківській Галині Григорівні, Лисюк Любові Миколаївні, Бондар Тетяні Іванівні, художньому керівнику Шикиринському Андрію, які допомогли організувати та провести цей вечір. Вдячні майстру виробничого навчання Нігальчуку М.М. за те, що він допомагав забезпечити порядок під час проведення вечора відпочинку.

І вже найближчим часом ми знову розпочнемо готувати нову концертну програму і будемо з нетерпінням чекати нової зустрічі.

Рада Гуртожитку

ПЕРЕДВИБОРЧА

МЕТУШНЯ

В кінці року мені виповнюється вісімнадцять. Так би мовити - повноліття (як у фізіологічному, так і в політичному сенсі). За законодавством України я маю право брати участь у виборах Президента нашої країни. Я являюся одним із членів електорату. І хоча до виборів Президента залишилося ще два з половиною місяці - передвиборча компанія ведеться вже повним ходом.

Осінь вінничани зустріли не тільки борючись із грипом, а й початком мітингів, агітацій та інформаційних війн, які проводять засоби масової інформації. Тут політично грамотній людині важко розібратися у тій зливі компроматів, якою поливають кандидати у Президенти один одного, а що казати про недосвідчену молоду людину, яка не може розібратися самостійно у всіх

Депресія

— це специфічна психічна реакція організму на життєві обставини, за якої людина відчуває різке погіршення настрою з невідомої причини. Деякі особи у такому стані починають без певної причини плакати, надмірно

Людина завжди прагнула пізнати своє минуле, витоки своєї національної культури, історії свого роду. Саме тому вже четвертий рік існує проект "Мій рідний край: сторінки історії". Він передбачає вивчення та дослідження історії рідного краю - Вінниччини. Саме це пробуджує інтерес до історії своєї "малої батьківщини" - села, міста, району кожного нашого учня-учасника. А, оскільки, в нашому навчальному закладі навчаються учні майже зі всіх районів Вінниці, створили науково-краєзнавчу карту, яка в цьому році була поповнена історико-краєзнавчими матеріалами учнів про такі містечка нашої Вінниччини, як Шаргород, Гайсин, Браїлів, Уланів, Снітків....

Керівниками проекту в цьому році було поставлено завдання - зібрати не тільки матеріал про своє містечко, але і дослідити історію свого краю в певний історичний період та через історію своєї власної родини.

В цьому році ми святкували 65-ту річницю визволення Вінниччини. Учням необхідно було зібрати матеріали про ветеранів війни у своєму селі, місті. Учасниками нашого проекту було розроблено окрему Web - сторінку присвячену святку, досліджені та відвідані визначні місця Вінниччини у роки війни, підключено збірку віршів, текстів і фонограми військових пісень, розміщено інформацію про відомих особистостей та визначні події.

Значний внесок в історичних дослідженнях проекту "Мій рідний край: сторінки історії" зробили студенти нашого училища.

Учениця гр. 29 Гнатюк Марина дослідила історію і хід визволення Вінниччини, взяла інтерв'ю у ветеранів-вінничан, взяла участь у святкуванні присвяченому визволенню нашого міста. Також Марина звернула свій погляд на одну із трагічніших сторінок нашої історії - Голодомор 1933р., в своїй роботі вона збирила цінні архівні данні про наслідки голодомору у Вінницькій області.

Свої дослідження вона розмістила на сторінці нашого проекту

Учасник проекту Лановий Олександр (учень гр.№ 33) є автором дослідження: "Моя родина у Великій Вітчизняній війні". У своїй роботі він розповів нам про героїчний шлях свого дідуся у Великій Вітчизняній війні.

Учасниці гр.№ 29 Бабак Наталія і Оля зустрілися з ветеранами свого рідного с. Басаличівка та розповіли про спогади свідків тієї жахливої війни у своїй дослідницькій роботі "Слава - вічна, Пам'ять - всенародна".

В минулому році згідно положення про Всеукраїнський історико-літературний конкурс "Моя Батьківщина очима дітей різних етносів України". На чолі з нашими вже випускниками - Дудник Ніною та Марченко Олександром була сформована творчо-пошукова група, яка досліджувала історичні витоки м. Шаргорода; істо-

"МІЙ РІДНИЙ КРАЙ: СТОРІНКИ ІСТОРІЇ"

Моє рідне село "Уланів"

рію національних меншин цього краю, їх традиції; видатних особистостей; історико-архітектурні пам'ятки. Результати досліджень ввійшли в основу започаткованого проекту "Шаргородщина: історія національних поселень".

Великий внесок в роботу проекту зробив перший координатор і вже випускник - Сапігура В'ячеслав, який розробив головний WEB-сайт, створив унікальну телекомунікаційну карту Вінницької області та був дослідником двох пошукових тем нашого проекту.

Деяких учасників нашого проекту так захопила історична проблематика, що вони взяли участь у багатьох наших дослідженнях.

Так Марченко Олександр допомагав у роботі над проектом "Шаргородщина: історія національних поселень" та був координатором власного проекту "Вінниця - минуле та сучасне", в якому Олександр поєднав два свої захоплення фотомистецтво та історію, в проекті він розмістив фотогалерею Вінниці в минулому та сьогодні.

Ми впевнені, що робота в проектах позитивно впливає на співпрацю викладача та учня, допомагає учням краще вивчити і зрозуміти велику історію нашої держави, також надає можливість кожному учаснику зробити свій власний внесок в збереження історичних подій і традицій та залишитись у "літописах" нашого училища навіть після його закінчення.

Всіх, кого зацікавила ця стаття, запрошуємо зазирнути на нашу сторінку на освітньому сервері та залучитися до цікавої та корисної справи - вивчення свого рідного краю.

Керівник проекту: Міронович Т.П.

НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ І НІЩО НЕ ЗАБУТО

28 жовтня Вінниця святкувала 65-ту річницю визволення від фашистських загарбників. В зв'язку з цією знаменною датою відбулася зустріч наших учнів з викладачем училища культури та мистецтва ім. М.Леонтовича Ушаковим Геннадієм Івановичем.

Геннадій Іванович кофально виконував короткі історії із життя солдат. Вони тоді теж були молодими, когось чекала кохана дівчина, когось жінка та діти, когось матуся. І в ті короткі хвилини, коли замовкали гармати, кожен з них подумки звертався до своїх дорогих людей. Хтось писав короткі листи - трикутнички, хтось з великою тугою, чи надією наспівував техесенько пісні, в яких виливали всю свою любов та печаль розлуки. Були і радісні моменти на війні, коли в важких кровопролитних боях отримували перемогу над ворогом, і тоді завзято співали веселих і жартівливих пісень.

Наші учні спочатку слухали і коли звучала

знайома пісня, то підспівували Геннадію Івановичу. Через деякий час дітей зібралось стільки, що ніде було стати. І тоді вже наш хор звучав дружно і гучно. Виявляється, що наші учні знають багато пісень тих років. Але були пісні, які вони чули вперше.

Ця зустріч була теплою і зворушливою. Ми всі дуже вдячні людям, які вмють і хочуть поділитися з молодим поколінням спогадами про героїчне минуле нашого народу, вдячні особисто Геннадію Івановичу за те, що він знайшов час та можливість і мав бажання зустрітись з молодим поколінням, щоб ми могли сказати:

"Ніхто не забутий і ніщо не забуто"

Вихователь гуртожитку Бондар Т.І.

На фото (зліва направо): Качур І., Савлук Ю., Гуменюк Н., Бузулуцький Г., Лизогуб С., Хилидизюк С., Мазур Ю. Туз С.

Фантазія та творчість

У сучасному світі швидких технологічних змін та стрімкого темпу життя не можна переоцінити значення професій "Кухар", "Кондитер" у житті суспільства. Не зважаючи ні на які економічні та соціальні зміни, людина, що обрала професію кухаря, володіє спеціальними знаннями, вміннями та любить свою справу, ніколи не знатиме проблем із працевлаштуванням.

Професії кухаря, кондитера не тільки необхідні та творчі, але і дуже відповідальні. Адже саме від результатів праці кулінарів залежить найдорожчий скарб людини - здоров'я.

Уже давно стало доброю традицією в нашому училищі проведення виставки - ярмарку кондитерських виробів методичною комісією кухарів-кондитерів у рамках декади. Щороку виготовлені руками учнів вироби дивують своєю різноманітністю, вишуканістю, прагненням вихованців показати свої професійні вміння та навички.

Усі групи, учні яких навчаються за професією "Кухар кондитер" взяли активну участь у підготовці та проведенні заходу, про що свідчать схвальні відгуки гостей виставки. Кожна група представила тематичне сервірування столу та стіл із асортиментом власноруч виготовлених виробів.

Не тільки сервіруванням столу дивують гостей наші вихованці, але й своєю кондитерською майстерністю, адже багато виробів заслуговують на особливу увагу та похвалу.

Останнім часом розвитку кулінарного та кондитерського мистецтва приділяється велика увага як на місцевому, так і на державному рівні. Особливо активно популяризують тему кулінарії та кондитерства засоби масової інформації: телебачення, радіо, преса та ін. Адже не секрет, що кожен канал телебачення має свої кулінарні передачі, шоу. Щороку проводяться обласні і міські конкурси та фестивалі кулінарного мистецтва. Такі заходи дають можливість ознайомитися із сучасними тенденціями розвитку ресторанного господарства, новими технологіями у кулінарії та кондитерській справі.

У рамках цих заходів в листопаді-грудні кожного року у експоцентрі торгово-промислової палати м. Вінниці відбуваються міські фестивалі та обласні конкурси кулінарного мистецтва, у яких беруть участь кращі учні навчальних закладів міста, що готують фахівців з професій "Кухар", "Кондитер", "Офіціант" і технологів харчування, провідні ресторани та кафе. Відвідування таких заходів є цікавим для наших учнів. Найбільше відвідувачів завжди збирається у великому залі експоцентру, де проходять майстер-класи кращих кухарів провідних ресторанів Вінниці, демонструють свою віртуозність бармени та знамениті гості, професіонали своєї справи.

Конкурсам професійної майстерності серед учнів училища, які проводяться щорічно, передують кропітка теоретична та практична підготовка. Учні, що беруть участь у конкурсі, демонструють теоретичні знання і практичні вміння. Переможець минулорічного конкурсу з професії "Кухар" Громович Марина продовжує навчання за професією "Кухар. Кондитер" на четвертому курсі, удосконалюючи свій професійний рівень.

У минулому навчальному році на II етапі Всеукраїнського конкурсу фахової майстерності серед учнів ПТНЗ області з професії "Кухар" наш навчальний заклад представляла учениця Громович Марина, яка виборола перше

місце на конкурсі професійної майстерності серед учнів училища. На конкурс було презентовано складну композицію із художньо нарізаних овочів, фруктів, зелені під романтичною назвою "Пелюстковий світу трепет". Серед двадцяти чотирьох учасників Марина показала високий рівень професійної підготовки, майстерності під час виконання простого та фігурного нарізання овочів, складання композиції. При виконанні завдань учениця почувала себе впевнено, продемонструвала чіткі, відпрацьовані професійні рухи та творчий підхід, за що була відзначена грамотою у номінації "за проявлений професіоналізм".

Становлення та розвиток в Україні ринкової інфраструктури вимагає від системи професійно-технічної освіти формування у майбутніх робітників сфери громадського харчування відмінних знань, умінь і навичок, технологічної грамотності. Професійно-технічна освіта України повинна забезпечити економіку професійно-мобільними, кваліфікованими кадрами, а також взяти на себе піднесення авторитету робітника, престижу робітничої професії, що нині втрачені.

Визначальне значення у процесі підготовки майбутніх фахівців - кухарів має досвід, кваліфікація, професійні вміння і навички наставників - майстрів виробничого навчання. Тих людей, що день за днем, крок за кроком формують майбутніх професіоналів, віддаючи їм свої знання, вміння, час і терпіння, прищеплюючи любов до обраної професії, розвиваючи творчі здібності, без яких не можна уявити професію кухаря.

Вирішити завдання, що стоять сьогодні перед майстром виробничого навчання-кухарем, неможливо без постійного професійного пошуку, підвищення рівня кваліфікації, самовдосконалення, опанування нових високопродуктивних технологій.

Саме тому періодично проводяться конкурси фахової майстерності на кращого з професії, мета яких - підвищення рівня професійної підготовки, розвитку творчої активності, умінь і навичок майстрів виробничого навчання з професії "Кухар", "Кондитер".

Проведення таких конкурсів стає справжнім святом для учасників та колективу училища.

Ці заходи дають можливість продемонструвати професійні вміння та навички, розкрити увесь творчий потенціал майстрів, ще раз підтвердити рівень фахової підготовки та закріпити свій авторитет серед вихованців, які щиро вболівають за своїх наставників.

Громович Марина

Підвищенню рівня професійної підготовки сприяє і залучення учнів до роботи у проектах, зокрема у проекті "Здорове харчування: яким воно має бути...", метою якого є поглибити, узагальнити і систематизувати знання учнями принципів здорового харчування, сучасних тенденцій розвитку кулінарії та харчової промисловості, їх вплив на здоров'я населення; формувати в учнів навички логічного мислення, уміння накопичувати, систематизувати та відбирати потрібну інформацію, пробудити прагнення до самовдосконалення, уміння співпрацювати у групі однодумців та відстоювати свою думку перед опонентом.

Важливим моментом формування професійної компетентності майбутніх фахівців є вивчення прийомів роботи на сучасному технологічному обладнанні. З цієї метою проводиться вдосконалення матеріально-технічної бази навчальних лабораторій та кабінетів нашого училища.

Викладач Іваніщева О.А.

УМІЄМ ПРАЦЮВАТИ І УМІЄМ ВІДПОЧИВАТИ

У жовтні місяці група №6 відвідала місто Київ. Поїздка була організована у рамках діючого телекомунікаційного проекту "Голодомор на Поділлі" та запланованого на 2009-2010 н.р. проекту присвяченого 65

нументом "Батьківщина-мати", головна площа з Алеєю міст-героїв і скульптурними композиціями "Форсування Дніпра" й "Передача зброї", галерея героїв фронту і тилу з бронзовими горельєфними композиціями, чаша "Вогонь Слави", виставка бойової техніки і озброєння, окрема споруда, де розгорнуті постійно діючі реліквійні експозиції "Трагедія і доблесть Афгану", "На чужих війнах", відкриті для відвідування експонатів літак Лі-2 та гелікоптер Мі-24В.

Головний експозиційний корпус музею - триповерхова споруда з площею перед нею, яка вміщує до 30 тисяч чоловік. Будівля музею є одночасно п'єдесталом для монумента "Батьківщина-мати" з листової нержавіючої сталі, звернутого обличчям до Дніпра.

21 червня 1996 року музею надано статус національного. Відтоді він має офіційну назву: Меморіальний комплекс "Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років".

Експурсія в музеї вразила нас цікавими фактами та представленими експонатами, сотні представлених одиниць військової техніки воєнних років, військова форма, бойові ордени та медалі...

Похід до музею, допоміг нам ще раз згадати події тієї страшної війни, усвідомити неоціненний подвиг наших визволителів.

Загалом поїздка була цікавою, насиченою, інформативною, допомогла дізнатись багато нового, відвідати нові визначні місця нашої столиці і просто добре провести час з групою...

**Московський Б.А.
Мельничук Л.В.**

річниці перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Учні групи мали змогу познайомитися з архітектурою міста відвідали визначні пам'ятні місця нашої столиці, такі як: пам'ятник першому президенту України Михайлу Грушевському, Будинок вчителя, Київський національний університет ім. Т.Г. Шевченка, головну вулицю Києва - Хрещатик, Майдан незалежності, Європейську площу, стадіон ім. В. Лобановського "Динамо", арка "Дружби народів", символ духовності українського народу - Києво-Печерську Лавру, музей пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років та меморіальний комплекс "Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років".

Музей пам'яті жертв голодомору 1932-1933 років

Музей пам'яті жертв голодомору вразив нас представленою експозицією, адже голодомор в Україні 1932-1933 років - одна з найбільших в історії людства гуманітарних катастроф, чітко спланована тоталітарним московським комуністичним режимом. У такий нелюдський спосіб тодішня влада намагалась завдати смертельного удару українському селянству, як основі нації. За неповний рік, від осені 1932 року до початку літа 1933 року, від штучно організованого голоду в Україні загинуло 10 мільйонів наших співвітчизників. Вмирало 17 людей щохвилини, 1000 - щогодини, 25 тисяч - щодоби. 75 років ідуть у небо вози - 10 мільйонів невинних людей, сотні тисяч вимерлих сіл, не відспіваних душ, непохованих доль. Увіковічення пам'яті мільйонів українців у музейній експозиції, збереження пам'яті про них для прийдешніх поколінь - святий обов'язок нинішнього покоління. Музейна експозиція створена за підтримки депутатів усіх рівнів, міських, районних, селищних та сільських громад, керівників підприємств, приватних підприємців, громадян України... Вона є воскресінням нашої пам'яті. Експозиція не залишила байдужою жодної людини. Лунає журлива музика, звучать спогади очевидців злочину... Учасники поїздки від імені групи №6 ДПТНЗ "ВМВПУ" залишили свій запис у книзі відгуків музею "Ми - українці! Ми маємо пам'ятати свою історію. Вічна пам'ять усім померлим від цієї страшної "чуми" нашого народу - голодомору 1932-1933 років!"

Меморіальний комплекс "Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років".

Музей відкрито 17 жовтня 1974 року на честь 30-річчя відвоювання України, у колишньому Кловському палаці на Печерську. Невдовзі розпочалося будівництво Меморіального комплексу "Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941-1945 років" на вулиці Січневого повстання, 44, який відкрився 9 травня 1981 року. Основою для будівництва став творчий задум та ескізний проект відомого скульптора Є. Вучетича та архітектора Є. Стамо. Роботи виконав авторський колектив скульпторів і архітекторів Києва та Москви.

Меморіальний комплекс займає площу понад 10 га. До нього входять: музей з мо-

Сорока Роман, учень групи №6

Було файно! Найгіршим, особисто для мене, був ліміт часу... музей Великої Вітчизняної Війни запам'ятовується надовго.. Але, чесно кажучи, нічого нового майже і не дізнався, адже завдяки невтомній праці нашої вчительки історії Бережок С.М., то було лише своєрідним повторенням і закріпленням матеріалу за II курс.

А взагалі, мені все сподобалось, незважаючи на те, що в столиці Я не вперше... Кльова поїздка вийшла!

Снідевич Андрій, учень групи №6

Поїздка чудова... Побачив багато цікавого, хоч і не перший раз в Києві, але чомусь хочеться повернутись туди знову... А в загальному все пройшло на УРА!.. Буду очікувати нових поїздок з групою №6 !!! Дякую за поїздку!

Подвисоцький Януш, учень групи №6

Найбільше вразили мене експонати, представлені у музеї Великої Вітчизняної війни. Найжахливішим було побачити рукавички з людської шкіри та мило з людського жиру, які робили в концтаборах.

Кравець Богдан, учень групи №6

Поїздка до Києва з моєю групою та її керівництвом мені дуже сподобалася, хоча в Києві я вже не перший раз. Було б дуже кльово з'їздити туди ще раз саме зі своєю групою та її керівництвом!!!

МАРШРУТ НАШОЇ ЕКСКУРСІЇ

Ви пройдете **Андріївським узвозом** - самою київською вулицею, яка в'ється між літописних гір від **Андріївської церкви**, витвору Бартоломео Растреллі, біля **Замкової (Лисої) гори** та "замка Річарда", почуєте містичні історії, пов'язані з ними. Саме сюди, на Лису гору, летіла над дніпровськими водами булгаківська Маргарита. Шанувальники письменника мають можливість покласти квіти і навіть сфотографуватися на лавці поряд з автором біля дому Турбіних (пам'ятник відкрито восени 2007 року). Якщо ви стомилися або зголодніли - до ваших послуг мальовничі затишні тераси, кафе та ресторани. Для вас відкриті галереї, музеї, навіть просто неба вам запропонують великий вибір українських національних сувенірів.

На старовинному **Подолі** ми виходимо на **Контрактову площу** - центр післямонгольського Києва у XIV-XVI ст. Тут виситься колишній кафедральний храм київського купецтва - **церква Богородиці Пірогощії**, що згадується у "Слові о полку Ігоревім". Поруч - **фонтан "Самсон"** - одне з "щасливих" місць Києва (фото біля нього приносить успіх). На площу виходять й корпуси колишнього **Братського монастиря**, де у 1615 році було засновано першу у Східній Європі вищу школу, майбутня **Києво-Могилянська академія**. Сотні років надавала "Могилянка" світській та духовній еліті чудову освіту. А поруч вирувала торгівля - на площі стоїть **Контрактовий Будинок**, де під час київських ярмарків укладались контракти на купівлю-продаж товарів, землі, нерухомості. Тут давав концерти Ференц Ліст, виступали відомі співаки та музиканти, бували Олександр Пушкін, Микола Гоголь, Тарас Шевченко, Оноре де Бальзак.

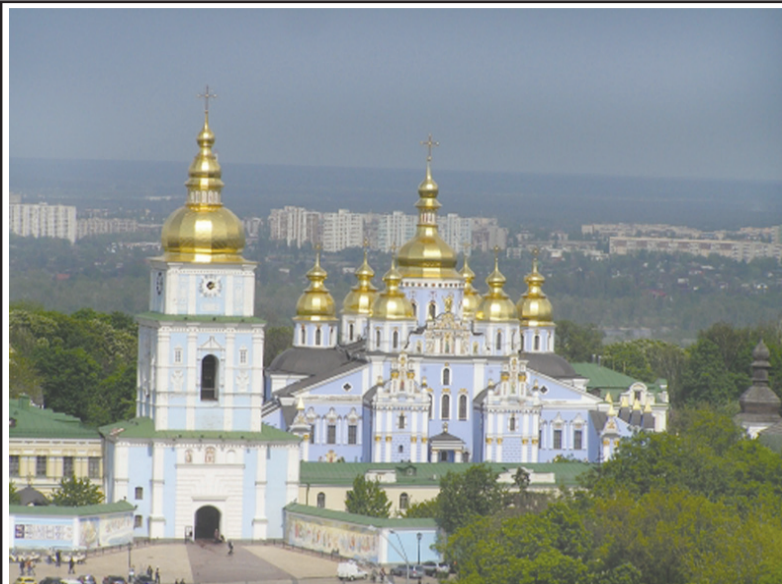
Верхнє місто - колиска княжого Києва, його духовний центр. Ми побачимо відновлений 900-річний **Михайлівський Золотоверхий Собор**. Його вкриті золотом купола оздоблені фігурою Архангела Михаїла - покровителя Києва. Собор, підірваний більшовиками, зараз відтворений у колишній величі.

Навпроти - головна святиня Русі - **Софія Київська**, архітектурна пам'ятка XI сторіччя, відома своїми мозаїками та фресками. Собор внесений до листа Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Більше тисячі років оберігає Київ Богоматір Оранта - мозаїка у головному куполі собору. Тільки у Італії, в Равенні є дещо схоже за красою та величчю!

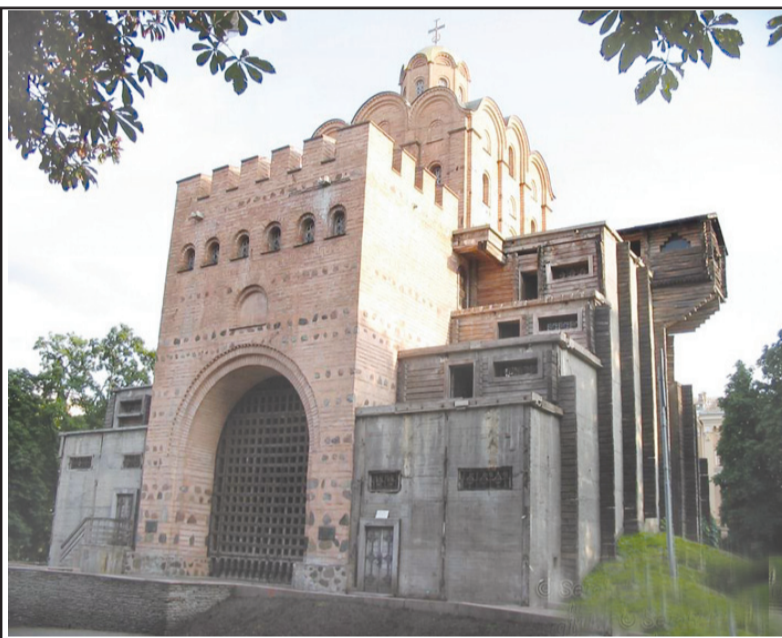
Далі ми бачимо **Золоті ворота** - головний вхід у стародавнє місто Ярослава Мудрого. Сучасна споруда - це залишки стін брами XI ст. під захисним павільйоном, що є відтворенням первісного вигляду будівлі. У весняно-літню пору у відкритому тут музеї можна не тільки ознайомитись із історією будівництва Золотих воріт, їх дослідження, побудовою захисного павільйону, але й дізнатися про стародавній Київ.

Споконвіку кияни були невинними максималістами: якщо споруджували дзвіницю, то "найбільш високу у Європі" (Києво-Печерська Лавра, 96 метрів), якщо будували Ланцюговий міст, то "єдиний у світі" (та й насправді, він був першим).

Зведеною у 1901 році **Київської Опери** передував всесвітній конкурс на найкращий проект. Переміг у ньому петербурзький архітектор Шрьотер. І хоч будівлю критикували сучасники, зараз **Оперний театр** (Національний театр опери та балету України ім. Т.Г. Шевченка) є однією з го-

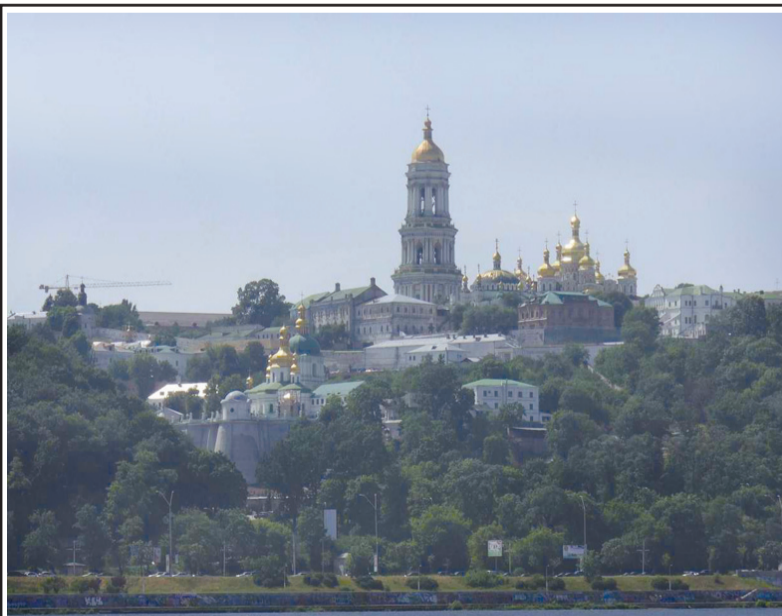
Михайлівський Золотоверхий собор, Київ

Золоті ворота, Київ

Площа Незалежності, Київ

Києво-Печерська Лавра, Київ

ловних окрас київського центру.

Помітне місце у забудові **бульвару Т. Шевченка** належить Володимирському собору. Будувався він декілька десятиріч, й навіть став на деякий час головною міською "недобудовою". Зараз собор радує відвідувачів фресками та іконами великих російських митців - Васнецова, Нестерова та Врубеля. Тут спочивають мощі всесвітньо шанованої Святої Варвари.

Рухаючись до центру міста, побачимо **Київський національний університет ім. Т.Г. Шевченка** - один з найкращих навчальних закладів України, що був відкритий у 1837 - 1843 рр. Червоний колір фасаду, чорні деталі колон та карнизів співпадають з кольорами стрічки ордену св. Володимира, ім'я якого носив університет. 1939 року йому присвоєно ім'я Шевченка. **Бессарабська площа** - найстаріша ринкова площа, куди колись привозили товар селяни з Бессарабії. Це був перший критий ринок Києва. Гроші на будівництво видатної будівлі у стилі "модерн" заповів місту "цукровий король" Лазар Бродський.

Символом Києва вважається **Хрещатик**. Київ завжди розвивався й існував завдяки **Хрещатику**. Забудова його почалася наприкінці XVIII ст., а формування вулиці - в 30 - 40-і р. XIX ст. З 1870-80-х років **Хрещатик - головна вулиця міста**. Сучасний короткий, але широкий проспект-бульвар - свято архітектури 1950-х. Мабуть, це сама надзвичайна по єдності ансамблю центральна вулиця у колишньому Союзі. У деяких місцях вона має 100 м завширшки!

Хрещатиком виходимо до **Хрещатого парку** (колишнього Купецького саду), де під помпезною аркою Дружби народів відкривається чудова панорама на Дніпро та Поділ.

Звідси починається лінія парків над Дніпром - окраса Києва. У **Маріїнському парку** стоїть величезний палац. Він побудований в 1750 - 1755 рр. за проектом великого архітектора Б. Растреллі. Сьогодні ця історична споруда - державна резиденція. Її називають Президентським палацом. Тут проходять урочисті державні події - нагородження, прийоми, вручення вірчих грамот послами іноземних держав, саміти й зустрічі офіційних делегацій на найвищому рівні.

А неподалік від Маріїнського - **Парк Слави**. При вході ви побачите високу стелу, дорозу до якої вінчає алея з іменами героїв - захисників Батьківщини в роки Великої Вітчизняної війни. За меморіалом погляду відкривається чудова картина єднання природної, архітектурної й духовної краси. Парк межує з територією Києво-Печерської лаври. У ньому в 2008 році був зведений монумент на вшанування жертв Голодомору.

Києво-Печерська лавра - окраса та слава Києва. Це визначна святиня не тільки для міста, але й для усього православного світу. Слово "Печерська", як і назва Печерськ, походить від наддніпрянських печер, в яких ще від 1051 р. почалося монастирське життя.

З XII ст. монастир називають лаврою. З обителлю пов'язані імена літописця Нестора, іконописця Аліпії, Іллі Муромця та інших. Головна святиня монастиря - нетлінні мощі святих отців, що покояться в Ближніх та Дальніх печерах. Не перелічити всього багатства столиці, достатньо нагадати, що в маршрут оглядової екскурсії входить більше ніж 150 об'єктів показу, серед яких один з головних - **Успенський собор**, відновлений у своїй стриманій розкоші!

**Матеріали підготував
Московський А.Б.**

СТОРІНКА ВИПУСКНИКА

Наказ МОН № 873 від 18.09.09
МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАКАЗ
№ 873 від 18 вересня 2009 року
Зареєстровано в Міністерстві
юстиції України
6 жовтня 2009 р.
за № 930/16946
Про затвердження Умов прийому до вищих
навчальних закладів України
На виконання статті 18 Закону України "Про вищу
освіту" наказую:

1. Затвердити Умови прийому до вищих навчальних закладів України, що додаються.

2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства освіти і науки України від 02.09.2008 № 802 "Про затвердження Умов прийому до вищих навчальних закладів України", зареєстрований у Міністерстві юстиції України 24.09.2008 за № 892/15583.

3. Адміністративно-господарському департаменту (Ханюк В.А.) у встановленому порядку зробити відмітку в архівних справах.

4. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника Міністра Фінікова Т.В.

5. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Міністр І.О. Вакарчук

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Міністерства

освіти і науки України 18.09.2009 № 873

Умови прийому

до вищих навчальних закладів України

I. Загальні положення

1.1. У цих Умовах терміни вживаються у такому значенні:

вступник - особа, яка подала заяву щодо зарахування до вищого навчального закладу на конкурсній основі;

вступне випробування - перевірка рівня знань, умінь та навичок особи з конкурсного предмета, з навчальної дисципліни за програмою вищого навчального закладу, рівня здібностей до певного виду діяльності, що проводиться з метою оцінювання зазначеного рівня для конкурсної відбору до вищого навчального закладу у формі зовнішнього незалежного оцінювання, вступного екзамену або творчого конкурсу, фахового випробування;

конкурсний бал - підсумкова сума балів вступника, до якої входять результати оцінювання його знань, умінь, навичок, здібностей з конкурсних предметів, творчих конкурсів, фахових екзаменів та інші показники, передбачені цими Умовами та правилами прийому до вищого навчального закладу;

конкурсний відбір - процедура відбору вступників на навчання у вищому навчальному закладі за рейтинговим списком вступників;

конкурсний предмет - загальноосвітній предмет, передбачений цими Умовами, рівень навчальних досягнень з якого враховується при проведенні конкурсної відбору до вищого навчального закладу;

рейтинговий список вступників - список вступників за черговістю зарахування на навчання відповідно до цих Умов та правил прийому до вищого навчального закладу згідно з чинним законодавством;

творчий конкурс - форма вступного випробування, метою якого є перевірка та оцінювання здібностей особи до творчої діяльності за напрямками підготовки (спеціальностями) галузей знань: мистецтво, культура, фізичне виховання, спорт і здоров'я людини, будівництво і архітектура, журналістика та інформація, видавничо-поліграфічна справа.

1.2. Ці Умови є обов'язковими для вищих навчальних закладів незалежно від форм власності та підпорядкування. Підставою для оголошення прийому для здобуття вищої освіти за освітньо-кваліфікаційними рівнями молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста, магістра є ліцензія Міністерства освіти і науки України на надання освітніх послуг, видана в установленому законодавством України порядку.

1.3. Фінансування підготовки фахівців у вищих навчальних закладах здійснюється:

" за рахунок видатків державного та місцевих бюджетів - за державним замовленням;

" за рахунок державних пільгових довгострокових кредитів; за рахунок коштів фізичних, юридичних осіб.

1.4. Громадянин України має право безоплатно здобувати вищу освіту в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі, якщо певний освітньо-кваліфікаційний рівень громадянин здобуває вперше.

1.5. Громадянин України має право безоплатно

здобувати вищу освіту за другим напрямом (спеціальністю) у державних та комунальних навчальних закладах, якщо він за станом здоров'я втратив можливість виконувати службові чи посадові обов'язки за отриманою раніше кваліфікацією, що підтверджується висновками медико-соціальної експертної комісії.

II. Організація прийому до вищих навчальних закладів

2.1. Організацією прийому вступників до вищого навчального закладу здійснює приймальна комісія, склад якої затверджується наказом керівника вищого навчального закладу, який є її головою. Приймальна комісія діє згідно з положенням про приймальну комісію вищого навчального закладу, затвердженим його керівником.

2.2. Керівник вищого навчального закладу забезпечує дотримання законодавства України, в тому числі цих Умов, правил прийому до вищого навчального закладу, а також відкритість та прозорість роботи приймальної комісії.

2.3. Вищий навчальний заклад зобов'язаний створити умови для ознайомлення вступників з ліцензією на здійснення освітньої діяльності, сертифікатами про акредитацію відповідного напрямку (спеціальності). Інформація про правила прийому, ліцензовані обсяги та обсяги прийому за державним замовленням, у тому числі про кількість місць, що виділені для цільового прийому, повинна своєчасно оприлюднюватися.

2.4. Усі питання, пов'язані з прийомом до вищого навчального закладу, вирішуються приймальною комісією на її засіданнях. Рішення приймальної комісії повинні своєчасно доводитися до відома вступників засобами наочної інформації.

2.5. Рішення приймальної комісії, прийняте в межах її компетенції, є підставою для видання відповідного наказу керівником вищого навчального закладу.

2.6. Прийом до вищих навчальних закладів на всі освітньо-кваліфікаційні рівні здійснюється за конкурсом незалежно від форми власності вищого навчального закладу та джерел фінансування.

III. Вимоги до рівня освіти вступників

3.1. На навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, бакалавра (спеціаліста, магістра медичного та ветеринарно-медичного спрямувань) приймаються особи з повною загальною середньою освітою.

3.2. На навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста з одночасним здобуттям повної загальної середньої освіти приймаються особи з базовою загальною середньою освітою.

3.3. На навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста приймаються особи, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавра. На навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста медичного та ветеринарно-медичного спрямувань також приймаються особи з повною загальною середньою освітою.

3.4. На навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра приймаються особи, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень бакалавра або спеціаліста. На навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня магістра медичного та ветеринарно-медичного спрямувань також приймаються особи з повною загальною середньою освітою.

3.5. Вищі навчальні заклади мають право приймати на перший (зі скороченим терміном навчання) або другий курс (з нормативним терміном навчання на вакантні місця) осіб, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень кваліфікованого робітника, для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста за умови вступу на споріднену спеціальність, яка визначається відповідно до постанов Кабінету Міністрів України від 11.09.2007 № 1117 "Про затвердження Державного переліку професій з підготовки кваліфікованих робітників у професійно-технічних навчальних закладах" та від 20.06.2007 № 839 "Про затвердження переліку спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста" і зазначається у правилах прийому до вищого навчального закладу.

3.6. Вищі навчальні заклади мають право приймати на перший (зі скороченим терміном навчання) або другий (третій) курс (з нормативним терміном навчання на вакантні місця) осіб, які здобули освітньо-кваліфікаційний рівень молодшого спеціаліста, для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра (спеціаліста, магістра медичного та ветеринарно-медичного спрямувань) за умови вступу на споріднений напрям підготовки, який визначається відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 20.06.2007 № 839 "Про затвердження переліку спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста" та зазначається у правилах прийому до вищого навчального закладу.

IV. Правила прийому до вищого навчального закладу

ладу

4.1. Правила прийому до вищого навчального закладу розробляються відповідно до законодавства України, у тому числі цих Умов, затверджуються керівником вищого навчального закладу не пізніше 1 листопада календарного року, що передуює року прийому на навчання вступників, і погоджуються з Міністерством освіти і науки України.

4.2. Правила прийому до вищого навчального закладу повинні містити, зокрема:

" перелік напрямів підготовки (спеціальностей), за якими вищий навчальний заклад оголошує прийом на навчання, та кількість напрямів підготовки (спеціальностей), на які прийматимуться заяви від вступника для участі у конкурсному відборі на зарахування, та ліцензовані обсяги за кожним напрямом підготовки (спеціальністю) для кожного освітньо-кваліфікаційного рівня, кількість місць у гуртожитку та умови проживання вступників;

" кількість місць для прийому на навчання зі скороченим терміном за кожним напрямом підготовки (спеціальністю) відповідного освітньо-кваліфікаційного рівня;

" порядок і строки прийому заяв і документів; порядок проведення вступних екзаменів у передбачених цими Умовами випадках;

" порядок проведення конкурсної відбору та строки зарахування вступників;

" порядок подання і розгляду апеляцій на результати вступних екзаменів, що проведені вищим навчальним закладом.

4.3. Правила прийому до вищого навчального закладу залежно від статусу, типу та підпорядкування повинні містити:

" порядок і строки прийому заяв і документів, поданих іноземцями та особами без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах;

" перелік конкурсних предметів із зазначенням профільних, з яких вступники подаватимуть сертифікат Українського центру оцінювання якості освіти для вступу на основі повної загальної середньої освіти;

" перелік конкурсних предметів із зазначенням профільних, з яких проводяться вступні випробування для прийому на навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем молодшого спеціаліста на основі базової загальної середньої освіти;

" порядок формування та показники для конкурсної відбору на навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста (магістра);

" порядок проходження медичного огляду вступників до вищих навчальних закладів, що проводять підготовку фахівців для галузей, які потребують обов'язкового професійного медичного відбору, або проходження зазначеного огляду в інших медичних установах;

" порядок проходження психологічного обстеження, оцінки рівня фізичної підготовки та медичний огляд військово-лікарською (лікарсько-льотною) комісією вступників до вищих військових навчальних закладів та до військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку громадян на посади осіб офіцерського, сержантського та старшинського складу для проходження військової служби за контрактом, а також вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку фахівців для інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також органів внутрішніх справ, правоохоронних органів спеціального призначення та Державної спеціальної служби транспорту;

" порядок та форми проведення творчих конкурсів для вступу на навчання до вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку за напрямками підготовки (спеціальностями) галузей знань: мистецтво, культура, фізичне виховання, спорт і здоров'я людини, будівництво і архітектура, журналістика та інформація, видавничо-поліграфічна справа.

" значення мінімальної кількості балів з кожного предмета у сертифікаті Українського центру оцінювання якості освіти (вступних екзаменів), з якими вступник може бути допущений до участі в конкурсній або зарахований на навчання поза конкурсом, за співбесідою, але не нижче 124 балів з непрофільних та профільних предметів.

V. Строки прийому заяв та документів, конкурсної відбору та зарахування на навчання

5.1. Строки прийому заяв та документів, конкурсної відбору та зарахування на навчання визначаються правилами прийому до вищого навчального закладу з урахуванням зазначеного.

5.2. Прийом заяв та документів від вступників на денну форму навчання розпочинається 15 липня.

5.3. Прийом документів від вступників на денну форму навчання на основі повної загальної середньої освіти закінчується 31 липня, крім випадків, передбачених пунктами 5.4 та 5.5 цього розділу.

5.4. Прийом документів від осіб, які вступають на основі повної загальної середньої освіти і мають складати вступні екзамени у вищих навчальних закладах відповідно до пунктів 8.1, 8.2 розділу VIII цих Умов, закінчується 22 липня. Вступні екзамени проводяться з 23 до 31 липня.

5.5. Прийом заяв та документів від осіб, які вступають на навчання мають проходити творчі конкурси у вищих навчальних закладах відповідно до пунктів 7.3, 7.5 розділу VII цих Умов, закінчується 22 липня. Творчі конкурси проводяться з 23 до 31 липня.

5.6. Прийом заяв та документів від осіб, які вступають на навчання на основі базової загальної середньої освіти, закінчується 22 липня. Вступні екза-

мени проводяться з 23 до 31 липня.

5.7. Рейтинговий список вступників, які вступають на основі базової та повної загальної середньої освіти, із зазначенням рекомендованих до зарахування, оприлюднюється не пізніше 1 серпня.

5.8. Строки прийому заяв та документів на навчання та оприлюднення рейтингового списку вступників, які вступають на навчання за освітньо-кваліфікаційними рівнями спеціаліста, магістра (на основі базової або повної вищої освіти), а також за скороченими термінами відповідно до пунктів 3.5, 3.6 розділу III цих Умов, визначаються правилами прийому до вищого навчального закладу до початку навчального року.

5.9. Зарахування вступників на основі базової та повної загальної середньої освіти на денну форму навчання за державним замовленням здійснюється не пізніше 10 серпня, за кошти фізичних та юридичних осіб - після зарахування на місця державного замовлення відповідного напрямку підготовки (спеціальності), але не пізніше 25 серпня.

5.10. Строки прийому заяв та документів на навчання без відриву від виробництва (вечірнє, заочне, екстернат) визначаються правилами прийому до вищого навчального закладу і становлять не більше 30 днів. Зарахування проводиться не пізніше ніж через 15 днів після завершення прийому заяв та документів, протягом яких проводиться конкурсний відбір.

VI. Порядок прийому заяв та документів для вступу до вищих навчальних закладів

6.1. Вступники особисто подають заяву про вступ до вищого навчального закладу, в якій вказують напрям підготовки (у разі вступу на навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавра) або спеціальність (у разі вступу на навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, спеціаліста, магістра) та форму навчання.

6.2. До заяви вступник додає:

- документ державного зразка про раніше здобутий освітній (освітньо-кваліфікаційний) рівень, на основі якого здійснюється вступ, і додаток до нього, за особистим вибором оригінали або завірені копії;
- медичну довідку за формою 086-о або її копію;
- шість кольорових фотокарток розміром 3 x 4 см.

6.3. Вступники, які вступають на основі повної загальної середньої освіти, додатково подають сертифікат Українського центру оцінювання якості освіти (або його копію), виданий у поточному році, з оцінками з предметів, що визначені правилами прийому до вищого навчального закладу для конкурсного відбору щодо вступу на обраний напрям підготовки (спеціальність). Вступники, які подають сертифікат з кількістю балів з визначених предметів нижче встановленої цими Умовами та правилами прийому до вищого навчального закладу мінімальної кількості балів, до участі у конкурсному відборі не допускаються.

6.4. Особи, зазначені у пунктах 8.1, 8.2 розділу VIII цих Умов, які не проходили зовнішнє незалежне оцінювання з відповідних конкурсних предметів, подають документи, що засвідчують їхнє право на складання вступних екзаменів у вищому навчальному закладі.

6.5. Приймальна комісія здійснює перевірку відповідності сертифікатів Українського центру оцінювання якості освіти базі даних цього центру. Письмове підтвердження Українським центром оцінювання якості освіти невідповідності сертифіката є підставою для відмови в участі у конкурсній та зарахуванні на навчання (анулювання наказу про зарахування).

6.6. Приймальна комісія розглядає документи вступників та приймає рішення про допуск до участі в конкурсному відборі для вступу на навчання до вищого навчального закладу.

6.7. Факт ознайомлення вступника з правилами прийому, наявною ліцензією і сертифікатом про акредитацію відповідного напрямку підготовки (спеціальності), а також надання ним згоди на оприлюднення результатів зовнішнього незалежного оцінювання (вступних екзаменів) та наявності підстав для вступу поза конкурсом фіксується в заяві вступника і підтверджується його особистим підписом.

6.8. Паспорт громадянина України, паспорт громадянина України для виїзду за кордон або інший документ, який засвідчує особу і громадянство (свідоцтво про народження для осіб, які за віком не мають паспорта), та військовий квиток (посвідчення про приписку до призовної дільниці) і документи, що підтверджують його право на вступ, вступник пред'являє особисто.

6.9. Інші документи подаються вступником, якщо це викликано обумовленими обмеженнями для вступу на навчання за відповідними напрямами підготовки (спеціальностями), установленими чинним законодавством, у терміни, визначені для прийому документів.

6.10. При прийнятті на навчання для здобуття освітньо-кваліфікаційних рівнів спеціаліста, магістра на основі базової або повної вищої освіти осіб, які подають документ про здобутий за кордоном освітньо-кваліфікаційний рівень, обов'язковою є процедура нострифікації документа про здобутий освітньо-кваліфікаційний рівень, що проводиться Міністерством освіти і науки України в установленому порядку. Нострифікація цих документів здійснюється протягом першого року навчання.

Рекомендації в допомогу учневі щодо тактики виконання тестів

Для того, щоб Ви могли впевнено впоратися з тестом у напруженій екзаменаційній обстановці пропонуємо деякі найбільш прямі й універсальні рецепти із приводу тактики їхнього виконання.

-Тренуйтеся! Перед офіційним тестуванням варто виконувати якнайбільше тестів - просто заради тренування. Це дає можливість познайомитись з типовими конструкціями тестових завдань, а також отримати досвід самостереження й оптимальної саморегуляції під час тестування.

-Поспішайте! Тренуйтеся із секундоміром у руках. Засікайте час виконання тестів, обмежуйте його.

-Пропускайте! Треба навчитися пропускати важкі або незрозумілі завдання. Пам'ятайте: у тесті завжди знайдуться такі, з якими Ви обов'язково впораєтесь. Просто нерозумно недобрати балів тільки тому, що Ви не дійшли до "своїх" завдань, а "застрягли" на тих, навчальний матеріал яких невідомий. Звичайно, така тактика може принести успіх далеко не завжди. Якщо тест побудований за принципом "сходів" і починається з легких питань, то не варто пропускати всі перші завдання.

- Виключайте! Багато завдань можна швидше вирішити, якщо не шукати відразу правильну відповідь, а послідовно виключати ті, які явно не підходять.

- Думайте тільки про поточне завдання! Коли Ви бачите нове завдання, забувайте все, що було в попередньому. Думайте тільки про те, що кожне нове завдання - це шанс набрати бали.

- Читайте завдання до кінця! Поспіх не повинен приводити до того, що Ви будете намагатися зрозуміти умови завдання за "першими словами" і побудувати кінцівку у власній уяві. Це вірний спосіб зробити прикрі помилки в питаннях.

- Не засмучуйтеся! Навіть якщо Вам здається, що Ви допустили занадто багато помилок і просто завалили тест, пам'ятайте, що дуже часто таке відчуття є помилковим: при порівнянні Ваших результатів з іншими може з'ясуватися, що інші допустили ще більше помилок. У підсумку Ви одержите якщо не найвищий тестовий бал, то цілком пристойний.

- Заплануйте два кола! Сплануйте час виконання тесту таким чином, щоб пройти всі завдання "по першому колу". Тоді Ви зможете повернутися до складних завдань, які Вам спочатку довелося пропустити.

Викладач фізики Ткачук Г.Е.

Реєстрацію на пробне тестування продовжили

У цьому році реєстрація на пробне тестування мала проходити з першого листопада до першого грудня. У зв'язку з карантинном її продовжили до 15 грудня.

Взяти участь у пробному тестуванні можуть усі бажаючі. Для цього необхідно зареєструватися на сайті Вінницького регіонального центру оцінювання якості освіти (www.vintest.org.ua).

Проводиться пробне ЗНО буде лише два дні: 13 березня та 20 березня 2010 року в кожному районному (обласному) центрі регіону за гра-

ЗНО: "погляд з середини"

Цілий рік минув з того часу, як ми, учні 3 курсу ДПТНЗ ВМВПУ, дружно усвідомили, що вже є випускниками і варто починати щось робити. Протягом цілого року про зовнішнє оцінювання говорили чимало і дома і в навчальному закладі, проводились консультації та пробне тестування. Але я хочу запропонувати вам "погляд із середини". Сподіваюся, що наступна інформація стане у нагоді як майбутнім випускникам, так і їхнім батькам. Перше, що варто зробити і що вкрай важливо, - це остаточно вирішити, на яку спеціальність ти будеш вступати та які тести потрібно для цього здавати, і які предмети доведеться вчити більш ретельно. Коли ж ти, нарешті, визначився, починається найголовніше та найтяжче - підготовка до ЗНО, тобто згадування забутого і вивчення недовивченого.

Щонайперше варто знайти та ознайомитися з програмою зовнішнього оцінювання. Вона є різною для кожного предмету і не повинна виходити за рамки шкільної програми, а також має містити обов'язкові формули (для математики, хімії, фізики) або обов'язкові дати (для історії). З програмою набагато легше та зручніше працювати.

Зізнаюся чесно, дуже хвилювало, чи вистачить одного навчального року, щоб належно підготуватися, адже наше навчання передбачало скорочену програму з загальноосвітніх предметів. Як виявилось, усе можливо, якщо добре спланувати свій "навчальний процес". Серед моїх знайомих великою популярністю користувалися як репетитори, так і курси доуніверсівської підготовки. Тож вам обирати те, що ближче до душі: навчання з педагогом сам на сам, або ж у групі. Але траплялися учні, які наполегливо готувалися власними силами і здали не гірше за тих, кому допомагали у цьому фахівці. Чимало друзів, які відвідували курси або ж репетиторів, відверто зізнаються, що найбільше запам'яталося та засвоїлося те, що було самостійно опрацьовано і вивчено вдома.

Дуже важливою є література, яку ти обереш для самопідготовки. Сьогодні книгарні заповнені різноманітними посібниками, книгами, таблицями, - усе це стане у пригоді. Але дехто допускається великої помилки, скуповуючи все, що бачить перед собою. Найкраще порадитися з викладачем, або ж вирішити самостійно, яка книга чи посібник найбільше підходить саме тобі, чи охоплює увесь потрібний матеріал, чи зручно з нею працювати... І, головна та найцінніша порада: не хвилюйся і не рахуй дні до ЗНО, а вір у себе та свої сили, наполегливо готуйся, не просто вчи-зубри, а намагайся зрозуміти, проаналізувати, остаточно засвоїти.

**З повагою та найкращими побажаннями
колишній учень групи № 18 ДПТНЗ
ВМВПУ, нинішній учень 1 курсу ВДПУ Костюк Д.**

фіком, у дві зміни. Формати тестових завдань, процедура та час проведення "тренувального" ЗНО повністю відповідає формату ЗНО-2010. Щоправда, на відміну від ЗНО, пробне тестування не безкоштовне. Вартість одного тестування з одного предмета для учасника складає 65 гривень. Вибрати кожен учасник може до чотирьох предметів. При цьому слід враховувати, що тестування будуть проходити з кількох предметів одночасно. Наприклад, 20 березня у першу зміну проводитиметься пробне тестування з математики та історії України, а в другу - з біології, географії та фізики. Якщо учасник зареєструється на участь у пробному тестуванні з предметів, що проходять в один день, він зможе бути присутнім на одному, а з другого має право забрати тестовий зошит та бланк з правильними відповідями до нього. Результат учасника пробного ЗНО визначається ним самостійно після виконання всіх завдань.

Заступник директора Корженко С.Г.

ГРУДЕНЬ

У грудні сонце - на літо, а зима - на мороз

Свята:

4 грудня - Введення

5 грудня - Прокопа

6 грудня - Канун святої Катерини

7 грудня - Катерини

9 грудня - Георгія Побідоносця, Єгорія, Юріїв день

13 грудня - Андрія (Калита)

14 грудня - Наума

17 грудня - Варвари

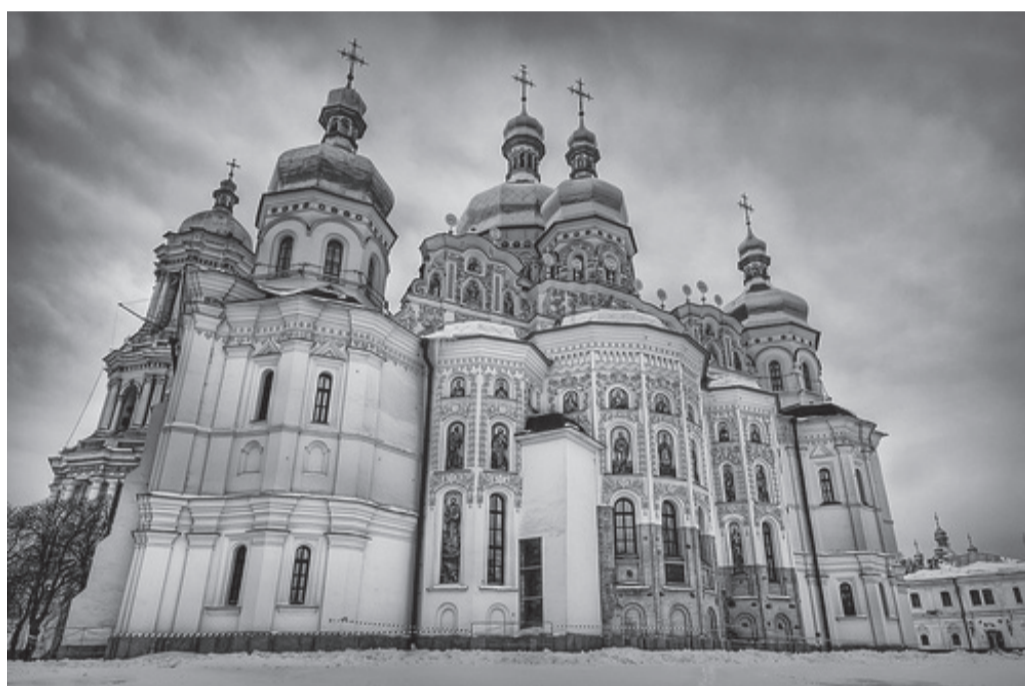
19 грудня - Миколи (святого Миколая)

22 грудня - Ганни

Зимові місяці, грудень та січень, вважалися місяцями відпочинку, бо на цей період припадали різноманітні різдвяно-новорічні свята. Дозвілля цього періоду дуже різноманітне, багате на видумку - з численними піснями сюжетами, ігровими сценками, гумором українського мудрослів'я. Усі обряди так чи інакше були повернуті обличчям до землі-годувальниці. В усіх сюжетних діях неодмінно присутня виробнича атрибутика - нива, врожай, шана праці, священне ставлення до хліба. Власне це спостерігаємо в обрядових діях річного циклу - колядках

та щедрівках, веснянках та гаївках та інше...

Новий рік! З нетерпінням чекаємо його, з особливим настроєм переступаємо поріг у рік прийдешній. І нехай це радісне свято завжди залишає світлу по собі пам'ять і побажання одне одному усмішок, дружніх взаємин, сонячних і мирних днів, гараздів і здоров'я в щасливому Новому році!

Свята:

4 грудня - Введення, або Введення, третя Пречиста

Вважають, що в цей день Бог відпускає праведні душі подивитися на своє тіло, а тому свято називають Виденням. Тому на Пречисту остерігалися копати землю, бити прагами білизну, м'яти льон - "бо можна придушити душу". За цим святом прогнозували погоду.

Народна мудрість:

Як ляже глибока зима, то готуй глибокі закрома.

Введенські морози ще зими не роблять.

Хто по Введенню ся сіє, той на хліб ся надіє.

5 грудня - Прокопа

У давнини в цей день на шляхах ставили віхи, щоб путівники не збилися з дороги.

Народна мудрість:

Прийшов Прокіп - розбив розміт, по снігу ступає - дорогу копає.

6 грудня - Канун святої Катерини

З цього вечора дівчата починали ворожити. Вони крали в чужому садочку гілочку вишні і ставили її у воду. Якщо вона до Різдва розквітне, то того ж року дівка вийде заміж.

7 грудня - Катерини

Серед численних жіночих свят найзнаменнішим є Святої великомучениці Катерини. Напередодні цього свята, колись, парубки постилися, щоб Бог послав їм добру жінку. Безпосередньо у день свята, дівчата ворожать і закликають долю. Ранком, до сходу сонця, дівчина йде в садок і зрізує гілочку вишні. В хаті дівчина ставить її у пляшку і чекає на свято Меланки. Якщо до Меланки вишня розквітне - добрий знак, а засохне - кепські справи. Добрий знак - шлюб. Образ Катерини, як захисниці жіночої долі, знаходимо в багатьох слов'янських і європейських народів. Традиційно

дівчата багато ворожили, завбачуючи свою долю.

14 грудня - Наума

У давніші часи навчальний процес розпочинався взимку - 1 грудня за тодішнім літочисленням. Це була найзручніша пора, коли сільські діти мали змогу здобувати освіту. В цей день батьки відводили до школи дітей саме на це свято, бо "пророк Наум наведе на ум".

За народним уявленням, Наум - покровитель розуму, знань і доброчинства.

17 грудня - Варвари

Святкують тільки жінки. Дівчата заготовляють галузки з вишень і ставили у воду, якщо гілочки розквітали на Різдво, то це віщувало про швидкий шлюб.

Народна мудрість:

Яка погода на Варвари, така й на Різдво.

Дерева в інеї - урожай на фрукти.

Якщо горобці збираються купками на деревах, цвірінкають - буде тепла зима.

19 грудня - Миколи (святого Миколая)

Зимового Миколая відзначали особливо урочисто. Вважалося, що він захисник усіх бідних та знедолених. Найбільше його пошанували діти, для яких він був почесним охоронцем. Традиційно на Україні для цього дня готували обрядодії, пов'язані зі святом Миколаєм. На Миколая хлопці починали домовлятися про колядки.

Народна мудрість:

Як випаде великий іней - на гарний врожай хліба.

Як на Миколу піде дощ, то врожай на озимину.

Морозяний день - на уроду хліба й огородини.

22 грудня - Ганни

Від Ганни зима набирає розгін: "Прийшли Ганки - сідай у санки".

З Ганниного дня жінки починали готуватися до Різдва - білили хати, прибирали оселі, посилено годували свиней, щоб мати свіжину на свята.

Народна мудрість:

Тихий і безвітряний день - на врожай садовини.

Коли йде дощ - вся весна буде дощовою.

Матеріали підготувала викладач української мови та літератури

Ластівка І.В.

НА БАЛУ У ФУНКЦІЙ

(математична казка)

У деякій царстві, у математичній держані жили були король Інтеграл і королева Похідна. Підріс у них син Диференціал. Вирішили вони знайти йому наречену і влаштували при дворі бал, на який були запрошені всі молоденькі функції. Одна і них дуже сподобалася принцу Диференціалу, але він не встиг запитати її імені, так швидко вона зникла. Засмутилися король з королевою. Як же знайти цю прекрасну незнайомку? "Хоч

щось ти про неї знаєш?" - запитували вони в сина. "Я знаю тільки те, що вона дуже смілива дівчина. Якщо всі інші змінювалися прямо на очах, варто було тільки Інтегралу чи Похідній глянути на них, і готові були, як завгодно змінитися, аби догодити їм, то моя таємнича незнайомка залишалася зовсім без змін".

Інтеграл і Похідна сіли в карету і відправилися по всьому королівству в пошуках потрібної функції. Але жодна з них не залишилася без змін після інтегрування і диференціювання. Зовсім утративши надію, родина зупинилася біля будиночка Показникових функцій. Про диференціювавши функцію, королівська родина зібралася було їхати, як з будиночка вийшла пасербиця і запропонувала їм попитувати води. "Мамо! Тату! - закричав королевич. - Здається, я впізнав її. Не може бути!" - зрадив Інтеграл і про Інтегрував функцію. Функція залишилася без змін. "Тепер я" - підійшла Похідна і, хвилюючись, продиференціювала функцію. Функція не змінилася ні крапельки! Це, дійсно, була вона, таємнича незнайомка, яку вони розшукували. Радісні батьки влаштували бенкет на увесь світ! З того часу ця функція стала жити при дворі й одержала спеціальну наяву - експонента.

Учениця гр. №28 Борачук Н.

ВИДАТНІ МАТЕМАТИКИ

Софія Василівна - перша російська жінка-професор математики - народилася 3 січня (за старим стилем) 1850 року в Москві в сім'ї Корвін-Круковських. Батько Софії Василь Васильович, отримавши свідоцтво про дворянство, успадкував подвійне прізвище, що належить до старовинного аристократичного роду; мати Софії Єлизавета Федорівна була онукою петербурзького академіка, астронома Федора Івановича Шуберта і донькою почесного академіка Федора Федоровича Шуберта). Пізніше Софія Ковалевська говорила, що пристрасть до науки вона отримала від предка, угорського короля Матвія Корвіна, любов до математики, музики і поезії від діда Шуберта, вільну і свободолюбиву вдачу - від Польщі, потяг до мандрування і невміння підкорятися загальноприйнятим звичаям - від прабабки циганки, а все інше - від Росії.

Софія була середньою з трьох дітей у сім'ї, мала сестру Анну та брата Федора. Коли дівчинці було шість років, батько вийшов у відставку і поселився в своєму родовому маєтку Палібіно, у Вітебській губернії.

Дівчинці для занять найняли вчителя. Спочатку арифметика аніскільки не зацікавила Сою, хоча їй дуже легко давався цей складний предмет. І її вчитель Йосиф Малевич доклав максимум зусиль, щоб зацікавити свою ученицю наукою про числа.

Два з половиною роки вона займалася арифметикою, потім пройшла курс алгебри, простудіювавши популярний у той час двотомник Бурдона, (за яким у той час займалися студенти Паризького університету) вже в середині курсу її вчителю довелося почати викладати їй основи геометрії, а на шостому році навчання приступила до вивчення стереометрії - науки про геометричні фігури в просторі.

У своїх спогадах Ковалевська писала про цікавий випадок, що збудив в ній інтерес до чисел. На дитячу кімнату у батьків не вистачило шпалер, і стіни в ній обклеїли листами з виданих у той час популярних лекцій Остроградського про інтегральне числення. Незрозумілі, таємничі формули на стінах дитячої кімнати привернули увагу маленької дівчинки, і нерідко вона про-

водила перед ними цілими годинами, намагаючись зрозуміти загадкове значення знаків і навіть знайти той порядок, в якому листи повинні були слідувати один за одним. І хоча багато що, звичайно, залишалося для неї неясним, але, цілком можливо, що ці формули на рівні підсвідомості збереглися в її пам'яті надовго.

У 14 років Софія самостійно починає вивчати фізику, продовжує займатися тригонометрією. Пізніше вона почала думати над поняттями тангенса і синуса і самостійно розгадала їх значення. Професор Тирнов, дізнавшись, що дівчинка без допомоги зуміла відтворити тригонометричні формули, назвав її другим Паскалем.

Стало ясно, що у Софіїки безумовні здібності до вищої математики і їй необхідно всерйоз вивчати цю науку. Вона починає займатися в Петербурзі у одного з найосвіченіших педагогів того часу - професора Страннолюбського.

У 1863 році при Маріїнській жіночій гімназії були відкриті педагогічні курси з відділеннями природно-математичним і словесним. Сестри Софія та Анюта горіли бажанням потрапити туди вчитися. Їх не зупиняло навіть те, що для цього необхідно вступити у фіктивний шлюб, оскільки неодружених не приймали. Кандидата в чоловіки шукали серед різночинців і збіднілих дворян. Відтак, щоб мати нагоду отримати освіту 18-річна Софія фіктивно вийшла заміж (згодом шлюб став справжнім) за ученого-палеонтолога і видавця Володимира Ковальовського, котрий був старшим за неї на 8 років.

Доступ жінкам в Петербурзький університет у той час був закритий.

Консервативно налаштовані наукові кола Росії категорично заперечували проти навчання жінок, і тому Ковальовські виїжджають за кордон. Там Софія відвідує лекції знаменитого вченого Бунзена, Гельмгольца, індивідуально займається у видатного математика, професора Берлінського університету Карла Вейерштрасса, працює в лабораторії хіміка Бунзена - найвідоміших учених Німеччини, готує роботи для отримання диплома доктора математики.

Зиму 1873 і весну 1874 року Ковалевська присвятила дослідженню "До теорії диференціальних рівнянь в похідних".

Робота Ковалевської викликала захоплення учених. Пізніше встановили, що аналогічний твір ще раніше Ковалевської написав знаменитий учений Франції Огюстен Коші. Тому це дослідження стало уточненням до теореми Коші, що увійшла до основного курсу математичного аналізу під назвою теорема Коші - Ковалевської. За свої наукові праці Ковалевська отримала наукове звання. Рада Геттінгенського університету присудила їй ступінь доктора філософії по математиці і магістра витончених мистецтв "з найвищою похвалою".

У 1874 році Ковалевська повернулася в Росію, але тут умови для занять наукою були значно гіршими, ніж в Європі. Софія Василівна поринула в атмосферу суспільних інтересів, буваючи в театрах і літературних гуртках, користуючись величезним успіхом як жінка-учений. Не отримавши можливості займа-

тися на батьківщині наукою (мала право тільки викладати арифметику в жіночій гімназії), Ковалевська стала співробітничати в газеті "Новий час", виступаючи як науковий оглядач і театральний критик. З її літературного доробку відомі повість "Нігіліст" (1884), драма "Боротьба за щастя", сімейна хроніка "Спомин дитинства" (1890), де авторка розказує про садибний побут 1860-х рр. про свою сестру А. В. Корвін-Круковську (по чоловіку Жаклар), учасницю Паризької Комуні, про Ф. М. Достоевського.

У цей час фіктивний брак Софії став справжнім. Восени 1878 року у Ковалевських народилася донька. Одужавши після пологів, Софія Василівна продовжує наполегливу наукову працю, читає лекції в Лондоні, Парижі, Цюріху, викладає в Стокгольмському університеті. Чудово зарекомендувавши себе в університеті, вона була призначена ординарним професором і протягом 1884 - 1890 рр. прочитала 12 курсів. Крім занять педагогічною діяльністю співробітничала в журналі "Acta mathematica", займалася науковою і літературною роботою.

"Я все моє життя не могла вирішити: до чого у мене більше схильності - до математики чи до літератури?" - говорила Ковалевська. За роботу "Задача про обертання твердого тіла навколо нерухомої точки" Паризькою академією наук їй була присуджена почесна премія Бордена, потім за продовження цієї теми Ковалевська стала лауреатом премії Шведської АН. У 1889 році Софія Ковалевська стала першою жінкою членом-кореспондентом Петербурзької академії наук фізико-математичного відділення. Протягом всього свого життя Софія Ковалевська відстоювала своє святе право - бути вченим, професором, дослідником нарівні з чоловіками. І їй це вдалося. Якщо перерахувати всі досягнення Ковалевської, всі її успіхи і нагороди, пригадати почесні, надані їй науковим світом, важко повірити, що ця жінка прожила на Землі всього сорок один рік. Вона померла 29 січня 1891 року в Стокгольмі.

Підготувала викладач математики Капітанчук В.О.

ПЕРШІ КРОКИ ДО УСПІХУ

Продовжуємо знайомити випускників і не лише випускників, а всіх хто прагне до фінансового успіху. Прагне забезпечити себе: свою сім'ю тим, чого ми всі так хочемо - надійним доходом в майбутньому.

– Нет, это далеко не так, – ответил он. – Разве тебе не нужно платить мастеру, который шьет тебе одежду? Ты не должен платить мастеру, который делает для тебя сандалии? Тебе не нужно платить за продукты, которыми ты питаешься? Ты можешь жить в Вавилоне, не имея никаких расходов? Сколько ты заработал за последний месяц для себя? А за последний год? Глупец! Ты платишь всем и каждому, но за счет себя самого. Ты работаешь на других. С таким же успехом ты мог бы быть рабом и работать только за еду и одежду, которые дает тебе твой хозяин. Если бы ты откладывал для себя одну десятую часть твоего заработка, то сколько бы у тебя было через десять лет?

Используя свои знания цифр, я ответил:

– Столько, сколько я зарабатываю за год.

– Но это только половина всей правды, – возразил он. – Каждая золотая монета, которую ты откладываешь, это твой раб, который работает на тебя. Каждая медная монета, которую этот раб зарабатывает, это его ребенок, который тоже может зарабатывать для тебя. И если ты станешь богатым, то тогда те средства, которые ты отложил, эти твои «рабы», будут приносить тебе доход, и их «дети» тоже будут приносить доход, то есть все вместе они помогут тебе достичь того изобилия, к которому ты страстно стремился.

Ты думаешь, что я обманул тебя со своей платой за твою большую ночную работу, – продолжал он, – однако считай, что я заплатил тебе в тысячу раз больше, если ты сумеешь постичь своим умом ту истину, которую я тебе поведал.

Определенную часть всех денег, которые зарабатываешь, ты должен отложить. Эта часть должна составлять не менее одной десятой, независимо от того, насколько мал твой заработок. И она должна быть настолько велика, насколько ты сам себе это можешь позволить. То есть сначала заплати самому себе.

Не трать на покупки у портного и обувщика больше средств, чем ты можешь выделить из остальной части денег, отложив при этом достаточно на еду, благотворительность и на пожертвования богам.

Богатство подобно дереву вырастает из маленького семени. Первая медная монета, которую ты отложил, это то семя, из которого должно вырасти твое дерево богатства. Чем раньше ты посадишь это семя, тем быстрее вырастет дерево. И чем более добросовестно и честно ты будешь подкармливать и поливать это дерево за счет постоянного поступления новых сбережений, тем раньше ты сможешь начать наслаждаться жизнью в тени этого дерева.

Сказав это, он взял свои глиняные дощечки и ушел. Я много думал о том, что он сказал мне, и сказанное им представлялось мне разумным. Я решил, что буду стараться делать именно так. Каждый раз, когда я получал деньги за свой труд, я брал одну медную монету из каждых десяти и откладывал: Как это не покажется странным, но мои денежные средства не становились меньше, чем прежде. Я отмечал лишь небольшую разницу в своем положении, когда начал откладывать деньги. Однако, когда мои тайные запасы начинали расти, то я часто испытывал искушение потратить их, чтобы купить некоторые товары, выставяемые торговцами, которые они привозили караванами верблюдов или на судах из далекой страны Финикии. Но я проявлял благоразумие и удерживал сам себя от этого.

Через двенадцать месяцев Альгамиш вновь вернулся и сказал мне:

– Сын мой, ты отложил для себя самого не менее одной десятой части всех денег, которые ты заработал за прошедший год?

Я ответил гордо:

– Да, господин, я сделал это.

– Это хорошо, – ответил он, улыбаясь мне своей лучезарной улыбкой. – А что ты сделал с этими сбережениями?

– Я отдал их Азмуру, каменщику, который сказал мне, что отправляется в путешествие за дальние моря и обещал купить для меня в Тире редкие финикийские украшения. Когда он вернется, мы продадим эти драгоценные украшения, по высоким ценам, а доход поделим между собой.

– На каждой глупости нужно учиться, – проворчал он, – ну как можно доверять знаниям каменщика о драгоценностях и украшениях? Разве ты обратился бы к пекарю, чтобы узнать что-либо о звездах? Нет, ты обратился бы к астрологу, если ты вообще способен разумно мыслить. Твои сбережения пропали, ты сам с корнем выдернул свое дерево – богатство. Но надо посадить другое. Постарайся еще раз. И в следующий раз, если тебе потребуются совет относительно драгоценностей или украшений, обратись к торговцу украшениями. Если тебе нужно будет получить правильные сведения об Овцах, то обратись к пастуху. Советы – это такая вещь, кончая щедро раздается, но смотри, чтобы ты воспользовался и

пи,ко таким советом, в котором заложена истина. Тот, кто ищет совета относительно своих сбережений у людей, неопытных в таких вопросах, тому придется самому расплачиваться своими собственными сбережениями за доказательство Вожности суждений этих людей. – Сказав это, он ушел.

И все произошло именно так, как он сказал. Финикийцы оказались мошенниками и продали Азмуру стекляшки, не имеющие никакой ценности, которые просто были похожи на драгоценные камни. Однако, как просил меня Альгамиш, я снова начал экономить и откладывать каждую десятую медную монету, что отныне вошло у меня в привычку и не представляло для меня никакого труда.

Спустя двенадцать месяцев Альгамиш вновь появился в зале, где сидели писцы, и обратился ко мне:

Каких успехов ты достиг со времени нашей последней встречи?

– Я честно платил самому себе, – отвечал я. – А свои сбережения я доверил Аггару – мастеру по изготовлению щитов для закупки бронзы, и каждый четвертый месяц он платит мне проценты.

– Это хорошо. И как ты намерен распорядиться этими деньгами?

– Я хочу устроить большое пиршество с медом, тонкими винами и ароматными пирогами. Еще я куплю себе пурпурную тунику. А затем куплю себе молодого осла для езды верхом.

На это Альгамиш сказал, смеясь:

– Ты собираешься съесть «детей» своих сбережений. И как же ты сможешь тогда ожидать, что они будут работать на тебя? И как они, в свою очередь, смогут иметь своих «детей», которые тоже должны работать на тебя? Сначала создай себе армию из золотых монет – твоих рабов, а потом уже наслаждайся богатыми пирами без всяких сожалений. – Сказав это, он снова ушел.

Следующий раз я увидел его только через два года, когда он опять вернулся. Его лицо покрылось глубокими морщинами, взор стал потухшим, это был уже очень старый человек. И он сказал мне:

– Аркад, ты уже достиг того богатства, о котором мечтал?

И я ответил, – всего, о чем я мечтал, я еще не достиг. Но некоторые сбережения у меня есть и они приносят доход, этот доход, в свою очередь, приносит еще больший доход.

– Ну как, ты все еще продолжаешь пользоваться советами каменщиков?

– Что касается изготовления кирпича, то они дают дельные советы, – отпарировал я.

– Аркад, – продолжал он, – ты хорошо усвоил свои уроки. Во-первых, ты научился жить на несколько меньше средств, чем твой заработок. Во-вторых, ты научился спрашивать совета только у тех людей, которые достигли уровня компетентности благодаря своему собственному опыту. И последнее, ты научился делать так, чтобы деньги работали на тебя.

Ты сам научился тому, как добывать деньги, как копить деньги и как использовать их. Поэтому ты заслуживаешь того, чтобы иметь достойное положение. Сам я старею. Мои сыновья думают только о том, как потратить деньги, и совершенно не заботятся о том, чтобы зарабатывать их. Мои владения велики, и я очень боюсь, что уже не смогу заниматься ими. Если ты приедешь в Ниппур и станешь заботиться о моих землях, то я сделаю тебя своим компаньоном и ты получишь долю во владении моим состоянием.

Итак, я приехал в Ниппур и взял на себя ответственность за его земли, которые действительно были обширны. А поскольку я был полон честолюбивых замыслов и за моими плечами уже были три первых урока успешного достижения богатства, то мне удалось значительно увеличить объем его владений. Я значительно преуспел, и когда душа Альгамиша отошла в мир иной, я получил определенную долю его состояния, как это он сам предусмотрел и устроил в соответствии с законом.

Так говорил Аркад, и когда он закончил свой рассказ, один из его друзей сказал:

– Ты действительно более удачлив, чем Альгамиш, который сделал тебя своим наследником.

– Удачлив лишь в том, что я был одержим страстным желанием добиться процветания еще до того, как я впервые повстречал его. Разве я не доказал за четыре года свою твердую приверженность цели, постоянно откладывая одну десятую часть всех своих заработков? Вы станете считать счастливым того рыбака, который за долгие годы так изучил повадки рыбы, что, несмотря на любое изменение ветра, он всегда забрасывает свои сети в непосредственной близости от нее?

– Ты проявил большую силу воли, когда продолжил кони и, деньги после того, как потерял все свои сбережения, накопленные за первый год. Ты исключительный человек в своем роде, – сказал еще один из друзей.

– Сила воли! – резко возразил Аркад. – Что за вздор! Вы думаете, что сила воли это такая сила, которая дает возможность человеку поднимать тяжесть, которую не способны нести и верблюды, или тянуть груз, который быки не могут сдвинуть с места? Нет, сила воли – это непоколебимая цель – непременно выполнить задачу, которую вы сами перед собой поставили. И если я ставлю перед собой цель, какой бы [значительной она ни была, я должен идти до конца и выполнить ее. В противном случае как я могу быть уверен в себе самом, что способен делать серьезные дела? Если я скажу сам себе: в течение ста дней, переходя по мосту по пути в город, я буду поднимать с дороги камень и бросать его в воду, – то я буду это делать. Если на седьмой день, переходя по мосту, забуду это сделать, то я не подумаю про себя: ну, чадно, завтра я брошу два камня и все будет в порядке. Нет, и вернусь назад и брошу свой камень. И разве на двенадцатый день я скажу сам себе: Аркад, все это бесполезно. Какая выгода тебе бросать по одному камню каждый день? Брось сразу целую пригоршню и покончи с этим. Нет, я так не скажу и не сделаю. Если я ставлю перед собой цель, то я выполняю ее. Поэтому я тщательно выбираю цель и не начинаю выполнение слишком трудных и непрактичных задач, потому что я ценю свое свободное время.

И тогда один из друзей сказал:

– Если то, что ты рассказал, правда, а судя по твоим словам, это действительно так, то не проще было бы, если бы все люди поступили именно так, и тогда разве не было бы достаточно много богатых людей вокруг нас?

– Богатство произрастает там, где люди прилагают максимум усилий, – ответил Аркад. – Если богатый человек строит себе новый дворец, то разве деньги, которые он платит при этом, пропадают? Нет, часть этих денег получает каменщик, рабочий получает свою часть, еще одну часть этих денег получает архитектор. И каждый человек, работающий на строительстве этого дворца, получает свою часть денег. А когда этот дворец построен, разве не стоит он всех этих затрат? И разве участок земли, на котором он стоит, не будет стоить еще больше, поскольку на нем построен дворец? И разве соседний участок земли не поднимется в цене, поскольку рядом построен дворец? Богатство растет магическим образом. Ни один человек не может спрогнозировать, до каких пределов оно может расти. Разве финикийцы не построили великие города на бесплодных морских берегах за счет богатств, привозимых по морю их торговыми судами?

– Что же ты посоветуешь делать нам, чтобы мы тоже могли стать богатыми людьми? – спросил еще один из друзей. – Годы прошли, и мы уже больше не молоды и не можем ничего откладывать на потом.

– Я советую, чтобы вы усвоили мудрость Альгамиша и сказали сами себе: часть всего, что зарабатываю, я должен откладывать. Говорите это утром, когда вы только встаете. Говорите это в полдень. Говорите это ночью. Повторяйте это про себя каждый час и каждый день. Повторяйте до тех пор, пока эти слова не запечатлятся перед вашим взором подобно огненным письмам на небесах.

Проникнитесь сами этой идеей. Внушите себе эту мысль. Затем решите, какая часть вам представляется разумной. Пусть это будет не менее одной десятой части, и отложите ее. Распространите это правило на другие ваши расходы, если это необходимо. Но прежде всего отложите именно эту часть. Вскоре вы поймете, что самоощущение богатого человека состоит в том, что вы владеете богатством, на которое только вы можете претендовать. Рост этого богатства будет стимулировать вас. Новая радость жизни будет волновать вас. Вы почувствуете прилив новых сил, чтобы зарабатывать больше. А с ростом ваших доходов разве вы оставите неизменной ту долю, которую откладываете?

И тогда научитесь делать так, чтобы ваши деньги работали на вас. Сделайте их своими «рабами». Заставьте их «детей» и «детей их детей» работать на вас.

Обеспечьте себе доход на будущее. Посмотрите на престарелых и не забудьте, что со временем вы тоже окажетесь среди них. Поэтому вкладывайте ваши сбережения с величайшей осторожностью, чтобы не потерять их. Ростовщические проценты – это вероломные сирены, которые сладко поют, завлекая при этом неосторожных людей на скалы потерь и разочарований.

Примите также меры, чтобы вашим семьям не пришлось испытывать трудности и нужду, если боги призвуют вас в свое царство. Для защиты интересов семьи всегда можно сделать так, чтобы небольшие платежи поступали бы через определенные интервалы. Поэтому предусмотрительный человек делает так, чтобы не было задержек в ожидании, пока накопится большая сумма для такой благородной цели.

Советуйте с умными людьми. Спрашивайте совета у людей, которые ежедневно работают с деньгами.

Продовження в наступному номері

ВІТАЄМО!!!

Григорука А.Т.
Олексієнко Г.П.
Расулову Т.М.
Крижанівську К.Д.
Ковальчук В.В.
Беркар В.М.
Бондаренко Л.Є.

Хай ладиться скрізь: на роботі, в родині,
Щоб радісний настрій у серці не згас,
Все світле, гарне, що треба людині,
Нехай неодмінно приходиться до Вас!
Хай щастя приходиться і ллється рікою,
Хай горе обходить завжди стороною.

Як перетворитися з сови в жайворонка?

Знову ранок і знову голова не може відірватися від подушки? Вам неприємно чути спів птахів вранці? Ви явно не з тих, хто здатен встати вранці з ліжка, та ще й прогулятися по вранішньому парку. Проте це зовсім не означає, що ви не здатні стати жайворонком.

Для того, щоб перетворитися з сови на жайворонка, слід:

Вставати відразу ж після сигналу будильника. Не пройде і півроку, як ваш мозок асоціюватиме сигнал будильника з пробудженням вашого організму.

Якщо ви прокидаєтеся вночі, постарайтеся не включати світло, оскільки загоряння світла навіть на секунду перешкоджає виробництву мелатоніну (гормону сну), що здатне призвести до безсоння вночі і важкого пробудження вранці.

Випишіть всі речі, які ви просто ненавидите робити вранці, потім запитайте себе, чи дійсно ранок — це кошмар для вас або, можливо, прийшов час адаптувати деякі речі у вашому житті?

Прагніть приготувати все необхідне вам вранці з вечора, але до того моменту, коли ви вже наскільки втомитесь, що знову перенесете все на ранок. Прагніть наперед готувати одяг, сніданок, не-

обхідні папери, тоді і ранок рідше перетворюватиметься на кошмар.

Кожен ранок робіть собі щось приємне. Наприклад, реорганізуйте свій день так, щоб в графік включалася хоч би одна приємна для вас подія. Тоді і ранок буде частіше добрим!

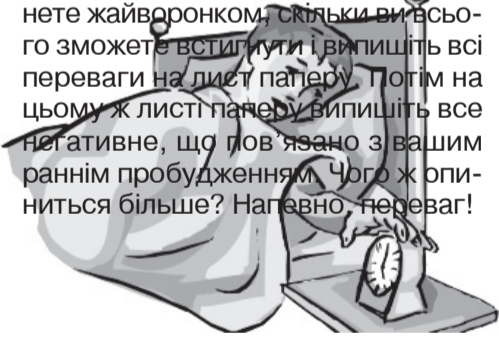
Поклопочіться про якісне місце для сну і режим сну. Обов'язково прагніть лягати і вставати в приблизно один і той же час, поклопочіться про придбання якісного матраца і подушки. Для кращого засипання допоможе також і легкий запах лаванди.

Сприймайте ваше місце для сну, як виключно місце для сну, а не для перегляду телепередач, читання.

Щоб скоріше заснути, увечері приймайте теплий зігріваючий душ, слухайте спокійну ненав'язливу музику.

Приймайте регулярно мультивітаміни і краще це робити вранці. Нестача вітамінів в організмі також позначається на нашій сонливості і небажанні прокидатися вранці.

Задумайтеся над тим, як може змінитися ваше життя, якщо ви станете жайворонком, скільки ви всього зможете встигнути і випишіть всі переваги на лист паперу. Потім на цьому ж листі паперу випишіть все негативне, що пов'язано з вашим раннім пробудженням. Чого ж опиниться більше? Напевно, перевага!

Кольорові сні

Нерідко можна почути, що кольорові сні бувають лише при розладах нервової системи. Проте подібне твердження не відповідає дійсності. Кольорові сні явище досить поширене. За підрахунками дослідників, їх бачать близько двадцяти відсотків людей. Ті ж дослідження показали, що кольорові сні бувають у практично здорових людей незалежно від віку або професії. Втім, всіх, хто бачить кольорові сні, відрізняє підвищена емоційність. Виявили учені і вельми цікавий взаємозв'язок між кольоровими снами і настроєм. Якщо у людини день був важким і він перевтомлювався, то, швидше за все, сновидіння його будуть чорно-білими. Якщо відбулися якісь приємні події, і у людини легкий, піднесений настрій, вночі йому насниться кольоровий сон. Відмічено і те, що чорно-білі сні не завжди тривожні, а кольорові приємні. Може бути і навпаки, але кольорові сні набагато рідше за чорно-білих носять негативний характер.

Матеріал підготувала Олексієнко Г.П.

Індійська казка

ПОЛОХЛИВА ДУША

Несла якомось ворона у дзьобі мишеня, яке спіймала на полюванні. Коли вона пролітала над лісом, ненароком випустила свою здобич. А в лісі тому жив один чоловік, що вмів робити всякі дива, — чарівник. І мишеня впало якраз йому до ніг.

Чарівник підняв мишеня з землі, приніс у свою хатину.

Чимало днів прожило мишеня в тій хатині. Чарівник годував його й напував, і мишеня горя не знало, жило спокійним, безтурботним життям.

Якось вибігло мишеня з хатини й несподівано побачило величезного гладкого kota, що вигрівався на сонці. Мишеня метнулось назад у хатину, забилося в найтемніший кут, трусячись зі страху. Чарівник помітив це й спитав:

— Що з тобою, мишенятко? Чого ти так тремтиш?

— Ой! Як я злякалося! — пропищало мишеня. — Біля нашої хатини я побачило страховисько — kota. Ще й досі не можу оговтатися.

Чарівник замислено подивився на мишеня, а тоді мовив:

— Я зроблю так, що відтепер ти не боїтимешся котів. Лягай спати; вранці ти прокинешся вже не мишеням, а котом.

Так і сталося, як обіцяв чарівник. Вранці мишеня прокинулося, та було воно вже котом.

— Тепер тобі нічого боятися котів, бо ти й сам кіт! — мовив чарівник. — Біжи на вулицю й гуляй!

Мишеня-кіт, радісне й щасливе, вибігло з хатини. Воно хотіло лягти й поніжитися на сонечку, аж бачить — кіт! Той самий, що й учора, здоровенний та гладкий... Бідолашне мишеня-кіт ураз забуло, що воно вже не мишеня, а кіт, прожогом метнулося в хатину.

— Що з тобою? — спитав чарівник. — Кого це ти знову так злякалося? Мишеняті соромно було признатися, що воно злякалося kota. Отож воно й прибрехало:

— Та я зустріло в лісі здоровенного пса! Ледве пощастило врятуватися, коли він кинувся на мене!

— Ну, лягай спати, — каже чарівник. — А завтра вранці прокинешся псом! Тоді вже не будеш боятися ні котів, ні собак!

Вранці мишеня й справді прокинулося псом. Голосно й радісно гавкаючи, воно подалося в ліс. Та враз зупинилося як укопане — побачило вже так добре знайомого йому kota.

А кіт, побачивши пса, подумав, що той зараз кинеться на нього. Він наїжачився, засичав, погрозило підняв лапу й несамовито заняв. Не тямлячи себе від жаху, мишеня-пес кулею влетіло в хатину й забилося в найдальший та найтемніший куток.

— Хто ж цього разу налякав тебе? — спитав чарівник. — Чого ти так злякалося?

Й знову мишеняті було соромно признатися, що злякалося того ж таки kota. Знову вдалося воно до вигадки:

— Ой, не питаєте! Довкола нашої хатини никають кровожерні тигри! Й досі не збагну, як мені вдалося врятуватися від їхніх гострих пазурів та ікол!

— Заспокойся, лягай-но краще спати, а я зроблю так, що ти вже нікого не боїтимешся: ні котів, ні собак, ні тигрів, — сказав чарівник. — Завтра ти прокинешся справжнім тигром!

Він дотримав слова — вранці мишеня прокинулося могутнім і грізним тигром. І воно подумало: «Не личить тигрові, цареві всіх звірів, тулитися в якійсь жалюгідній хатині. Піду-но я краще в ліс, і нехай всяка звірина тремтить перед моєю силою та могутністю!»

Мишеня-тигр, як і годиться цареві, повагом-неквапом рушило до лісу. Та не ступило воно й кількох кроків, як лапи його наче приросли до землі: попереду стояв його найлютіший ворог — кіт.

Кіт теж побачив тигра, і від жаху шерсть у нього настовбурчилася, спина вигнулася, писок притиснувся до землі, а очі запалали зеленим вогнем. «Пропав я, — подумав кіт, — не врятуватися мені від лютого тигра!»

А тигр, у грудях якого билосся полохливе мишаче серце, знітився під котячим поглядом. Де й ділися його величні рухи, гордовита хода... Він повернувся й кинувся навтьоки.

За якусь хвилину могутній тигр уже сидів у своєму затишному, безпечному кутку і тремтів од страху, цокотючи зубами.

І знову невимовно здивувався чарівник.

— Чого ти знову такий наляканий, чого так тремтиш, чого так цокочеш зубами? Адже в нашому лісі немає звіра, могутнішого за тигра!

— Є... — занікуючись від страху, ледве чуто озвався тигр.

— Що ж то за звір такий, дужчий за самого тигра? — вражено спитав чарівник.

— К-к-кіт! — І тигр затрусився та зацокотів зубами ще дужче. Зрозумів тоді все чарівник і мовив:

— Тигр, у грудях якого б'ється полохливе мишаче серце, слабший за kota! Тож нехай той, хто має мишаче серце, назавжди лишається мишею!

Тільки-но чарівник це мовив, як тигр знову перетворився в маленьке гострохвосте мишеня.

Відтоді недарма кажуть, що тигрові із серцем миші краще не потрапляти на очі котові.

АБИТУРІЄНТ - 2009

ЗРОБИ СВІЙ ВИБІР

Наша мета – налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. А також редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: «Учись у них – у дуба, у берези...». Так, людям сьогодні, які і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпинно йде до своєї мети.

В природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого – це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100 %. Зробіть правильний вибір. Будьте мудрими. Хай Вам щастить!

**Від редактора
"Молодіжного вісника"**

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище запрошує на навчання

Лауреати виставки «Сучасна освіта в Україні»

2002 рік – бронзова медаль у номінації «Інноваційні технології у навчанні».

2003 рік – бронзова медаль у номінації «Комп'ютеризація і інформатизація навчального процесу».

2005 рік – бронзова медаль в номінації «Упровадження профільного навчання в загальноосвітній школі».

2006 рік – срібна медаль в номінації «Комп'ютеризація і інформатизація навчання у загальноосвітній школі та профтехучилищі».

2007 рік – ДПТНЗ «ВМВПУ» ввійшло до 100 найкращих ПТНЗ України

2009 рік – срібна медаль у конкурсі інноваційних розробок Дванадцятої міжнародної виставки навчальних закладів "Сучасна освіта в Україні 2009"

На базі 9 класів

Термін навчання - 2 роки 10 місяців

Юнаки та дівчата

1. «Бармен. Офіціант».
2. «Кухар. Кондитер».
3. «Кухар. Офіціант».
4. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів».
5. «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець».
6. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки».

Юнаки

7. «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин».
8. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення».

Дівчата

9. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку».
10. «Секретар. Оператор комп'ютерного набору». «Секретар. Оператор поштового зв'язку»
12. «Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку».

«Кухар. Кондитер», «Оператор комп'ютерного набору. Оператор

комп'ютерної верстки» будуть формуватися групи з числа молоді, які мають вади слуху.

На базі 11 класів

Термін навчання - 10 місяців

Дівчата

1. «Секретар. Оператор комп'ютерного набору».
2. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку».
3. «Секретар. Оператор поштового зв'язку».
4. «Оператор електрозв'язку. Оператор поштового зв'язку».
5. «Оператор комп'ютерного набору. Оператор комп'ютерної верстки».

Юнаки.

6. «Кабельник-спаювальник. Електромонтер лінійних споруд електрозв'язку та проводового мовлення»

Юнаки та дівчата

7. «Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів».
8. «Кухар. Кондитер».
9. «Кухар. Офіціант».
- Термін навчання - 1 рік 5 місяців
10. «Оператор комп'ютерного набору. Обліковець».
11. «Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин» (юнаки).
12. Агент з постачання - 1 рік 6 місяців

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії з отриманням диплома молодшого спеціаліста (позабюджетне навчання)

1. Комерційна діяльність на базі 11 класів - 2 роки 6

Учні отримують стипендію в розмірі 200 гривень

Запрошуються до співпраці учні усіх курсів училища. Чекаємо від Вас заміток про події з навчального, культурно-масового, спортивного життя ваших груп чи всього училища. Приймаються також замітки чи статті про цікавих особистостей училища (майстрів, викладачів, співробітників і учнів). Матеріали бажано супроводжувати кількома якісними фотознімками з підписами до них.

ОГОЛОШЕННЯ

Замітка повинна мати: 1) назву; 2) ім'я та прізвище автора, номер групи, в якій він навчається; 3) дату та місце події; 4) вказівку на організатора заходу, місце проведення та тих, хто був задіяний (вказувати повні імена та прізвища); 5) обсяг замітки 0,5-1 аркуш А4 (бажано в електронному варіанті). Чекаємо на Ваші пропозиції.

Свідоцтво про реєстрацію Серія ВЦ №696-54-Р
Редакція:
(0432) 27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1300 шт.
Рекомендована ціна: договірна
Видавець: "ВМВПУ"

Редакційна колегія "ВМВПУ"
Редактор: Тютюнник М.М.
Літ редактор: Ластівка І.В., Боровська В.В., Драчук Н.В., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції: м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед", м.Вінниця, вул.Чехова, 12а. Телефон: (0432) 63-07-97, 63-50-55
Тираж 1300 прим.
Замовлення №90906